

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ ,กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา , 2532.

กวินทิพย์ บรรยายกิจ. "การตีพิมพ์ขั้นพื้นฐาน". วารสารครุศาสตร์. (พฤศจิกายน 2540-กุมภาพันธ์ 2541) : 26-29.

กัลยานี ดวงฉวี. เรียนรู้จักพิมพ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
ขวัญใจ ฮีลิย์. สภาพและปัญหาของดนตรีศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ,สำนักงาน. แนวทางการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร, 2541.

คัทนีย์ แก้วมณี. การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กวัยอนุบาล โดยใช้ ศูนย์การเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

จิรภรณ์ วสุวัต. การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมจริยธรรมทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้การจัดประสบการณ์แบบโครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2540.

จีรพล เพชรสม. "ประโยชน์ของดนตรีไทย". วารสารดนตรีไทยอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ตุลาคม-ธันวาคม 2531) : 22-25.

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี. สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2530.

ชนก สาคริก. "เคล็ดลับในการฝึกเรียนดนตรีไทย". วารสารวิชาการ. คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา. (ตุลาคม-ธันวาคม 2544) : 26-29.

ชนก สาคริก. "จากอาณาจักรเปอร์เซีย ผ่านเส้นทางสายไหม สู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา". วารสารดนตรีไทยอุดมศึกษา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (เมษายน-มิถุนายน 2544) : 28-29.

ชัยฤทธิ์ โพธิสุวรรณ. การสอนเชิงฝึกหัดงาน. ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

ชูเกียรติ วงษ์มิ่ง. "การจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยจากอดีตถึงปัจจุบัน". วารสารครุศาสตร์. (พฤศจิกายน 2543-กุมภาพันธ์ 2544) : 7-11.

ชูเกียรติ วงษ์อ่อง. "เทคนิคการสอนดนตรีไทย". วารสารครุศาสตร์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2539) :

22-25.

ข้อเพชร เล็งสมวงศ์. ความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและครูโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษากลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ดุริยางคศิลป์, วิทยาลัย. มิวสิกทอล์ค. ฉบับที่ 12. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ดีไซด์ จำกัด, 2542.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. จิตวิทยาการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. พฤติกรรมกรรมการสอนดนตรี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. วิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอนแบบโคดาเย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. สาระดนตรีศึกษา : แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ทัศนาศาสตร์. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษากับงานอาชีพ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2538.

ทัศนัย อายุเจริญ. สภาพการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ทัศนัย ชนมณี. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์โอเดียนสแควร์ ,2540.

ธวัชชัย นาคคง. การสอนดนตรีแนวใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตรีสาสน์, 2537.

ธวัชชัย นาควงศ์. การสอนดนตรีสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2543.

นภดล ทิพย์รัตน์. บทบาทและหน้าที่ของชมในวงดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร. พิมพ์ในงานแสดงดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ 32. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สามเจริญพานิชย์ , 2535.
- บุษกร สำโรงทอง. การดำเนินงานของเครื่องดนตรีดำเนินการงานประเภทเครื่องตี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2544.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538.
- ปรีศนา ทับกิจ. การประเมินผลการสอนวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532.
- ปรีชา ทัพพะกุล. อาชีพศึกษาและการแนะแนวงานอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2532.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การจัดและการบริหารงานอาชีพศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด , 2538.
- พิทักษ์ ฅวงษ์. "การสอนดนตรีที่ดีต้องมีทักษะกระบวนการ". วารสารวิชาการ. คณะศิลปกรรมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา 2541 : 58-63.
- พิศมัย ถิ่นแก้ว. หลักสูตรประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต, 2536.
- เพ็ญนี กันตะวงษ์. ทำอย่างไรคนหนุ่มสาวจึงจะฟังเพลงไทยเดิม. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ในงานแสดงดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ 18. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.
- เพ็ญรุ่ง เพ็ชรกิจ. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาเชิงตรรกศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูง. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- แพรวพรรณ ดืออาษา. ความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษาในจังหวัดอุดรดิตถ์เกี่ยวกับขอบเขตหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครูประถมศึกษาพระนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- พงษ์ลดา ธรรมพิทักษ์กุล. "การสอนดนตรีไทยในระดับประถมศึกษาอย่างไรให้มีประสิทธิภาพ". วารสารครุศาสตร์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2539) : 15-21.
- พงษ์ลดา นาควิเชียร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการสอนตามแนวคิดของโคคายกับการสอนตามแนวคิดของเบอร์เกตันและบอร์คแมน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

พรทิพย์ อินทิวโรทัย. "การวิเคราะห์รูปแบบการถ่ายทอดทางดนตรีของครุมนตรี".

วารสารครุศาสตร์. (พฤศจิกายน 2540-กุมภาพันธ์ 2541) : 67-76.

ไพฑูรย์ สีนลาร์ตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

เมธี ปิลันธนานนท์. การศึกษากับหลักสูตรวิชาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

รุ่งเรืองธรรม, 2530.

มนตรี ตราโมท. วิธีฝึกหัดดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิษเนศ, 2527.

มนตรี ตราโมท. สารัตถะดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ

นายชวลีสร กันตารัตติ, 2529.

รัตน์ะ บัวสนธิ์. "การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นระดับประถมศึกษา แนวคิดและปฏิบัติการ".

วารสารพัฒนาหลักสูตร. (กันยายน 2531) : 5-9.

รัตนา รักษ์สันติภักดี. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมอรรถมนต์สำหรับเด็กกำพร้าวัยอนุบาลใน

สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2542.

ราชบัณฑิตยสถาน. สารานุกรมเพลงไทยภาคประวัติ. พิมพ์ครั้งที่ 6 . กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย , 2538.

ราชบัณฑิตยสถาน. สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรพรินต์,

2545.

วันนันท สีนสถาพรพงศ์. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับ

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

วิชัย ดิสสระ. การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

วิชัย วงษ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร :

สุวีริยาสาสน์, 2537.

วิญญู ทรัพย์ะประภา. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา

วิชาดนตรีและนาฏศิลป์ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วิญญู ทรัพย์ะประภา. เพลงเพื่อพัฒนาการทางดนตรีสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา.

พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2536.

- วีรวรรณ ชินะตระกูล. คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533.
- คันสนีย์ จะสุวรรณ. "การสอนทฤษฎีดนตรีไทย". วารสารครุศาสตร์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2532) : 53-60.
- ศิลป์ ตราโมท , บทสัมภาษณ์. 11 เมษายน 2545.
- ศิลปากร ,กรม. พัฒนาการดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สหมิตรพรินติ้ง, 2521.
- ศิลปากร ,กรม. ศัพท์สังคีต ของมนตรี ตราโมท. กรุงเทพมหานคร, 2507.
- ศุภกร เกษเกล้า. การพัฒนาโปรแกรมการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบโครงงาน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ศึกษาศิการ , กระทรวง. ระบบการบริหารการประถมศึกษาแห่งชาติ. สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร , 2535.
- ศึกษาศิการ ,กระทรวง. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถภาพของผู้สำเร็จการศึกษา สายวิชาชีพ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. กรุงเทพมหานคร, 2542.
- ศึกษาศิการ ,กระทรวง. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร, 2532.
- สงัด ภูเขาทอง. การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- สงัด อุทรานันท์. พื้นฐานและหลักการพัฒนาคู่หลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เซนเตอร์พับลิเคชั่น, 2538.
- สงบศึก ธรรมวิหาร. ดุริยางค์ไทย. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2544.
- เสนห์ บุญช่วย. สภาพปัญหาและความต้องการสื่อการสอนดนตรีของครูประถมศึกษา สังกัดสำนัก การศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สาโรช บัวศรี. การศึกษาเพื่องานและอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช , 2538.
- สุชาติา พจนพิมล. การพัฒนาโปรแกรมการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษาเรื่องสารพิษใกล้ตัวด้วยวิธี การสอนแบบศึกษานอกสถานที่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสวนหลวง สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต.บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2542.

- สุเทพ บรรลือสินธุ์. พื้นฐานการดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน์, 2537.
- สุพล วังสินธุ์. "บรรยากาศชั้นเรียน". วารสารพัฒนาหลักสูตร. ปีที่ 10, (เมษายน-มิถุนายน 2534) : 9-10.
- สุภาพ วาดเขียน. "การประเมินผลตนเองของนิสิตฝึกสอน". วารสารที่ควิเอ็มเบสท์. (กรกฎาคม - พฤศจิกายน 2530) : 33 - 40.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชณ์. สื่อเสริมการเรียนรู้การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2544.
- สมศรี บรรยายกิจ. "การส่งเสริมดนตรีไทยสำหรับเด็กและเยาวชน". วารสารครุศาสตร์. (กรกฎาคม-ธันวาคม 2532) : 23-27.
- เสริมศรี ไชยศร. "ลักษณะและการบูรณาการหลักสูตร". วารสารที่ควิเอ็มเบสท์. (ตุลาคม-ธันวาคม 2528) : 129-137.
- สำลี ทองธิว. หลักการและกระบวนการพัฒนาหลักสูตรงานอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- หทัยรัตน์ คงวัฒนะ. การพัฒนาโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยต่ำ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อนันต์ ศรีโสภา. "การพัฒนาการศึกษาไทย". วารสารที่ควิเอ็มเบสท์. (เมษายน-กรกฎาคม 2530) : 35-57.
- อัมพรรัตน์ วัฒนะโชติ. ผลของการใช้โปรแกรมการสอนตามแนวคิดของ ราธส์ ฮาร์มินและไซมอน ที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนไทยรัฐวิทยา. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- อรวรรณ บรรจงศิลป์. การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- อรวรรณ บรรจงศิลป์. รายงานการวิจัยเรื่อง หลักสูตรรายวิชาดนตรีเอเชียสำหรับนักเรียนไทยในระดับประถมศึกษา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- อุทิศ นาคสวัสดิ์. ทฤษฎีดนตรีไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : เทพนิมิตรการพิมพ์, 2522.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

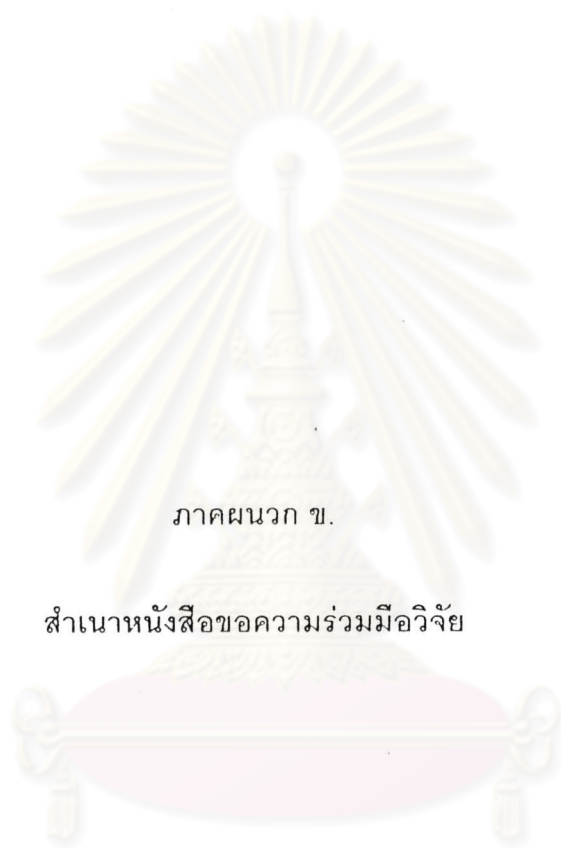
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผศ.ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อ.นอบ ไช้แก้ว
ศึกษานิเทศก์ระดับ 7 ฝ่ายศึกษานิเทศก์กลุ่มส.ล.น. สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. อ.บำรุง พาทยกุล
อาจารย์ 2 ระดับ 7 สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร
4. อ.ดวงรัตน์ ทรัพย์ประดิษฐ์
อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนวัดบางนาบอน สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร
5. อ.ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง
อาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

สำเนาหนังสือขอความร่วมมือวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ทม.0302(2700.0603)1788

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคลองบัว (เยี่ยมแสงโรจน์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ศึกษา อยู่ในช่วงการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซ่อมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรวรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องทดลองใช้เครื่องมือ คือ แผนการสอน กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวจิรพรรณ จันผกา ได้ทดลองใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1791

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ชนก สาคกริก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ศึกษาระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองจิ๋ว และ รองศาสตราจารย์อรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1792

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เรียน อาจารย์วิจิตร ตรีโยท

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ศึกษาระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซ่อมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรวรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1790

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เรียน อาจารย์ชยุติ วสวานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงาน อาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรวรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1789

วันที่ 9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขออนุญาตเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา อยู่ในระหว่างการศึกษาวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญ รองศาสตราจารย์อรรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการให้สัมภาษณ์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ รองศาสตราจารย์อรรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ทม.0302(2770.0603)1786

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์บำรุง พาทยกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา ศึกษาระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรวรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่าน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1784

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์นอบ ไข่แก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรรพรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2770.0603)1785

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ดวงรัตน์ ทรัพย์ประดิษฐ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ที่ ทม.0302(2700.0603)1793

ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

9 สิงหาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกการสังเกตพฤติกรรม

เรียน อาจารย์ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวจิรพรรณ จันผกา นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา สาขาวิชาประถมศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การพัฒนาโปรแกรมการสอนซึมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ลำลี ทองธิว และ รองศาสตราจารย์อรรพรรณ บรรจงศิลป์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญ ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการฝึกการสังเกตพฤติกรรม ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ฝ่ายวิชาการ

โทร. 0-2218-2680

ภาคผนวก ค.

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхимและบทสัมภาษณ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим

1. รศ.อรรวรรณ บรรจงศิลป์
รองศาสตราจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)
2. อ.ชนก สาศริก
ผู้เชี่ยวชาญด้านхим มุลินธิหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)
3. อ.ศิลป์ ตราโมท
ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย สถาบันนาฏดุริยางคศิลป์ กรมศิลปากร
4. อ.ชยุติ วสวานนท์
เจ้าหน้าที่บริหารงานศิลปิน ส่วนบริหารการดนตรี สถาบันวิทยุกระจายเสียง
แห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนขิม

ผู้ให้สัมภาษณ์ รศ.อรรวรรณ บรรจงศิลป์

สถาบันที่สอน โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ฝ่ายประถม)

หมายเหตุสำหรับผู้สัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ วันที่ 15 มีนาคม 2545

เวลา 10.00น.ถึง11.30น.

สถานที่สัมภาษณ์ ห้องดนตรีโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย(ฝ่ายประถม)

กรอบการสัมภาษณ์

ถาม ในการสอนแต่ละครั้ง อาจารย์ใช้เวลาประมาณเท่าใด

ตอบ ขึ้นอยู่กับอายุ ความสามารถ และความสนใจของเด็ก สำหรับเด็กในระดับชั้นประถม 6 การเรียนการสอนดนตรีซึ่งจะต้องทำการสอนเป็นรายบุคคลหรือแบบตัวต่อตัวนั้น ควรใช้เวลาประมาณ 45 นาที หรือ 1 ชั่วโมง เพราะจะเป็นช่วงเวลาที่พอดีกับช่วงความสนใจของเด็ก ส่วนการฝึกซ้อมนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเวลา ความรับผิดชอบและความอดทน

ถาม อาจารย์จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณกี่คน

ตอบ มิได้ระบุตายตัว สามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม แต่การเรียนการสอนเพื่อให้เล่นดนตรีได้นั้น ต้องสอนอย่างใกล้ชิดในรายบุคคล เพราะแต่ละคนจะมีความสามารถไม่เท่ากัน ทั้งนี้จึงไม่ควรจัดเป็นกลุ่มที่ใหญ่จนเกินไป นั่นคืออยู่ที่ประมาณ 7-10 คน

ถาม อาจารย์เทียบเสียงเครื่องดนตรีก่อนการสอนทุกครั้งหรือไม่ ด้วยวิธีใด

ตอบ ควรทำทุกครั้ง เพราะเครื่องดนตรีเกิดเสียงเพี้ยนได้ตลอดเวลา

ถาม ในการเรียนการสอนครั้งแรก อาจารย์ให้นักเรียนไหว้ครูดนตรีไทยก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ดนตรีไทยนั้นมีครูเทวดาประจำเครื่องดนตรีจะต้องมีการทำความเคารพก่อนจะเริ่มเล่น เพื่อความเป็นสิริมงคลและความมั่นใจในการแสดง

ถาม อาจารย์มีแนวทางการปฏิบัติและวิธีการสอนอย่างไร

ตอบ การวางขิม ควรวางแบบฝาคั่ว จะทำให้ดูเป็นรูปแบบที่สวยงามและฝาไม้เป็นรอยเท่านั้น ควรนั่งพับเพียบ และนั่งให้กลางตัวขิม ไม่เอียงไปทางใดทางหนึ่ง

การจับไม้ จับเหมือนการกำปั้นหลวมๆ แล้วตีลงไปบนสายโดยใช้ข้อมือ ตีลงไปให้ตรงกับเส้นเสียงที่จะตีด้วยน้ำหนักที่พอดีและมีความหนักเบา ของมือซ้าย-ขวาที่เท่าๆกัน

ถาม อาจารย์มีลำดับขั้นตอนในการสอนอย่างไร เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

ตอบ เริ่มจากการให้เขาได้เรียนรู้ในการฝึกปฏิบัติที่ถูกต้อง อันเป็นพื้นฐานของการตีที่ดี เริ่มจากการจัดวางเครื่องดนตรีที่ถูกต้อง การนั่ง การจับไม้ วิธีการตี การไล่เสียงโน้ต เมื่อทำได้ดีแล้วจึงต่อเพลงให้

ถาม เพลงแรกหรือเพลงแม่บทที่อาจารย์ใช้สอนให้กับนักเรียน

ตอบ เพลงแรกใช้เพลงจรเข้หางยาว แต่ก่อนจะเริ่มตีเพลง ก็ต้องตีไล่เสียงจนคล่องเสียก่อน โดยการตีไล่เสียงนั้น มักเริ่มจากตีไล่เสียงคู่ 8 โดยเริ่มจากเสียงต่ำไปเสียงสูงและไล่เสียงย้อนลงจากเสียงสูงไปเสียงต่ำ โดยตีเสียงละ 4 ครั้งสลับมือกัน เริ่มจาก ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา การไล่เสียงนั้นเป็นบทเริ่มต้นของการฝึกเนื่องจากเด็กจะได้ตีเพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตำแหน่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึงทำนองเพลง จะคิดถึงแต่วิธีการตีที่ถูกต้อง การจับไม้ที่ถูกต้องคืออย่างไร และเพื่อฝึกในการลงน้ำหนักบนสายขิมอย่างเท่ากันทั้งซ้ายขวา

ถาม อาจารย์คิดว่า เพลงประเภทใด ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนในระดับประถม

ตอบ เพลงสั้นๆ ค่อนข้างง่าย (2 ชั้น) เช่นลาวจ้อย แล้วค่อยเพิ่มความยาวขึ้นตามลำดับ

ถาม อาจารย์ต่อเพลงด้วยวิธีใด

ตอบ สอนเป็นวรรค ให้ตีตาม วรรค 1 แล้วตีตาม วรรค 2 แล้วตีตาม แล้วค่อยตีย้อนวรรค 1-2 โดยสอนเป็นรายบุคคลถึงแม้จะมีเด็กอื่นนั่งเรียนด้วยกันเป็นกลุ่มแต่ควรสอนทีละคน เนื่องจากความสามารถของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน ครูต้องสังเกตและดูโดยละเอียด

ถาม อาจารย์สอนโดยใช้โน้ตหรือไม่ ถ้าใช้ ใช้แบบใด

ตอบ ใช้โน้ตตัวเลข 0-6 แต่การเริ่มต้นต่อเพลงจะไม่ใช้โน้ต เพราะเด็กจะไปสนใจอยู่ที่ตัวโน้ต ควรใช้เมื่อต่อเพลงจบแล้วเป็นการทบทวนและเตือนความจำเท่านั้น ส่วนเทคนิค วิธีการต่างๆที่จะทำใหบทเพลงไพเราะขึ้นนั้นต้องให้การฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

ถาม ระหว่างการสอน อาจารย์ควบคุมจังหวะให้กับผู้เรียนด้วยวิธีใด

ตอบ ร้องคลอตามขณะที่นักเรียนตีขิม ในขณะที่เดียวกันก็ต้องตีขิมประกอบไปด้วยให้เขาฟังเสียงที่ครูตี จังหวะและกรับนั้นจะใช้ประกอบทีหลังเมื่อเกิดความชำนาญแล้ว

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใด ในการช่วยให้นักเรียนจำทำนองเพลงได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

ตอบ หมั่นให้เขาฝึกซ้อม และพิจารณามองหาเด็กที่มีความสามารถ (มีแววดี) แยกออกมาและจัดหาเวลาเพื่อให้เขาได้ซ้อมเป็นพิเศษ หรืออาจเป็นการร่วมซ้อมกับเครื่องดนตรีอื่นๆเป็นวงดนตรี จะทำให้เด็กเกิดทักษะที่ดีขึ้นและเกิดความภาคภูมิใจอีกด้วย

ถาม อาจารย์ใช้สื่อชนิดใดประกอบการสอนบ้าง

ตอบ โน้ต ชิม เครื่องประกอบจังหวะและเครื่องดนตรีอื่นๆบ้างบางครั้ง

ถาม อาจารย์ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการฝึกซ้อม อย่างไร

ตอบ ควรฝึกซ้อมทุกวัน เพราะดนตรีขึ้นอยู่กับการซ้อม การซ้อมทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน

ถาม อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ดนตรีไทย ด้วยวิธีใด

ตอบ ครูต้องเป็นผู้สนับสนุนให้เขาได้มีโอกาสเล่นได้แสดงและได้โชว์ผลงานในที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมทางดนตรีซึ่งเป็นวัฒนธรรมประจำชาติอย่างหนึ่งที่บ่งชี้ความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เด็กจะเกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนในการเผยแพร่สิ่งต่างๆ เหล่านี้ให้แก่ชาติอื่นๆ นอกจากนี้ยังจัดเป็นประสบการณ์ตรงของเด็กในการแสดงผลงานซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุด

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการอย่างไรและใช้เกณฑ์ใดในการประเมินผล

ตอบ การบรรเลงหมู่ จะทำให้การสังเกตของครูชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น เด็กคนใดสามารถบรรเลงร่วมกับเพื่อนๆ ได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่องหรือตามเพื่อนทัน ส่วนเด็กคนใดยังมีข้อติดขัดก็จะได้นำออกมาแก้ไขให้ตรงประเด็นในแต่ละราย โดยองค์ประกอบที่จะต้องนำมาเป็นข้อพิจารณานั้น ได้แก่ การตีที่ถูกต้อง ตีลงจังหวะ บุคลิกท่าทาง การจับไม้ เสียงที่ออกมามีความชัดเจน ส่วนความหนักเบา ความไพเราะอ่อนหวานนั้นเป็นเรื่องที่ลึกซึ้งขึ้นไปอีก จึงไม่ใช่ในระดับประถม

ถาม อาจารย์ใช้วิธีใดในการปรับปรุงผลการเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีผลการปฏิบัติยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ตอบ แนะนำให้หมั่นฝึกซ้อม ทบทวน ตีซ้ำ ซ้ำเป็นวรรค จนกระทั่งดีดี ดังนั้นการเรียนดนตรีให้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องมีความสนใจ พยายาม ตั้งใจจริง ความอดทน การฝึกซ้อมที่สม่ำเสมอ และมีความสามารถในการจำทำนองเพลงด้วย

ข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

ในการฝึกซ้อมควรมีการจัดให้ร่วมซ้อมกับเครื่องดนตรีชนิดอื่น จะทำให้เด็กเกิดประสบการณ์ในการฟังเสียงเครื่องดนตรีชนิดอื่นๆ และเกิดความคุ้นเคยในการบรรเลงดนตรีร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ.ชนก สาคริก

สถาบันที่สอน มุลินธิหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

หมายเหตุสำหรับผู้สัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ วันที่ 29 มีนาคม 2545

เวลา 12.00น.ถึง14.00น.

สถานที่สัมภาษณ์ ห้องเรียนхим โรงเรียนดนตรีศรทอง

กรอบการสัมภาษณ์

ถาม ในการสอนแต่ละครั้ง อาจารย์ใช้เวลาประมาณเท่าใด

ตอบ ประมาณ 1-2 ชั่วโมง เพราะเป็นเวลาที่เหมาะกับช่วงความสนใจ และสมาธิของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้เรียนที่อยู่ในระดับประถม

ถาม อาจารย์จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณกี่คน

ตอบ จัดตามฝีมือมิได้ระบุแน่นอน อาจจะ 4-5 คน หรือ 10 คน แต่ฝีมือการต้องใกล้เคียงกัน

ทั้งทางด้านการเล่น การตีเช่นลูกสะบัด ลูกกรอ ตีเก็บหรือการเขียนโน้ตบนกระดาน

ทุกคนต้องตีไปได้อย่างพร้อมเพรียงกัน และได้จังหวะ ระบุก็คือต้องมีความสามารถที่ใกล้เคียงกัน

ทั้งทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติ

ถาม อาจารย์เทียบเสียงเครื่องดนตรีก่อนการสอนทุกครั้งหรือไม่ ด้วยวิธีใด

ตอบ ต้องทำทุกครั้ง เพราะเครื่องดนตรีเกิดเสียงเพี้ยนได้ตลอดเวลา การบรรเลงหมู่หรือซ้อม

ร่วมกันจะทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นถ้าเสียงของเครื่องดนตรีอยู่ในระดับเดียวกัน

ถาม ในการเรียนการสอนครั้งแรก อาจารย์ให้นักเรียนไหว้ครูดนตรีไทยก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ พิธีไหว้ครูจะจัดขึ้นปีละครั้งเท่านั้น แต่ใครมาเริ่มเมื่อไรก็สามารถสอนได้เลยแล้วค่อยรวม

กันเข้าพิธีไหว้ครูดนตรีไทยที่จัดขึ้นในแต่ละปี ซึ่งการไหว้ครูนั้น ศิษย์จะต้องนำผ้าขาว

ขันน้ำ ดอกไม้ ธูป เทียน และเงิน 6 บาท มาร่วมพิธี ซึ่งสิ่งของต่างๆที่นำมานี้ล้วนมีความหมาย

ที่แตกต่างกันไป ดังนี้

ขัน แทนการครอบ เป็นการครอบเพื่อให้มีครู หรือเพื่อให้เป็นครูเป็นศิษย์กันนั่นเอง

ผ้าขาว แทนความสะอาด บริสุทธิ์ แล้วจะนำผ้าขาวนี้ไปถวายวัดเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ดอกไม้ ธูปเทียน เพื่อบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ และให้ครู
เงิน 6 บาท เพื่อให้ให้ทิศทั้ง 6 คือ หน้า หลัง บน ล่าง ซ้าย ขวา

บน คือ ผู้ที่อยู่เหนือเรา ได้แก่ บิดา มารดา บรรพบุรุษ และครู ล่าง ได้แก่ ผู้ที่อยู่ใต้บังคับ
บัญชา หน้าหลัง ซ้ายขวา ได้แก่ คนที่อยู่รอบตัวเราเพื่อเป็นการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่
ถือยศศักดิ์ กล่าวคือการเรียนครั้งนี้ครูจะสอนให้ศิษย์เป็นทั้งคนเก่งและคนดีนั่นเอง

ถาม อาจารย์มีแนวทางการปฏิบัติและวิธีการสอนอย่างไร

ตอบ แนวทางการสอนของครูหลวงประดิษฐไพเราะที่สืบต่อกันมา มีหลักสำคัญอยู่ 3 ประการ
ด้วยกัน ได้แก่ ทฤษฎีภายใน ทฤษฎีภายนอก และการปฏิบัติ

ทฤษฎีภายใน เป็นปรัชญา ลึกซึ้ง เป็นนามธรรมซึ่งไม่สามารถมองเห็นได้
เช่นองค์ประกอบของความไพเราะมีอยู่ 5 ประการ หรือที่เรียกว่ามนต์เพลง 5 ประการนั้น ได้แก่
บุคลิกภาพดี ไบหน้ายิ้ม ทำนั่งและท่าทางการตีด้วยงาม และรวมไปถึงเรื่อง
ของความตรงเวลา การรักษาสัจจะวาจาต่างๆเหล่านี้ด้วย

แม่นยำในบทเพลง บรรเลงได้ไม่ผิดพลาด

เป็นนายของเสียง สามารถบังคับเสียงหนัก-เบาได้

เป็นนายของจังหวะ สามารถเล่นจังหวะเร็ว-ช้าได้

กลเม็ดให้เกิดความไพเราะ สามารถเล่นพลิกแพลงและมีวิธีต่างๆที่ทำให้เกิด
ความ ไพเราะได้มากขึ้นโดยไม่เสียทำนองเพลงเดิม

องค์ประกอบที่ 5 ประการนี้ประกอบกันจึงจะทำให้เกิดความไพเราะในบทเพลง

ทฤษฎีภายนอก ได้แก่ความรู้ต่างๆไปเช่นประวัติเพลง โน้ตเพลง การวางขิม การ
จับไม้ เป็นต้น

การปฏิบัติ ได้แก่การตีหรือการลงมือเล่นนั่นเอง

ถาม อาจารย์มีแนวทางในการปฏิบัติและลำดับขั้นตอนในการสอนอย่างไร

ตอบ ควรเริ่มจากการรู้จักกับเครื่องดนตรีว่าเป็นมาอย่างไร หลังจากนั้นการปฏิบัติขั้นพื้นฐาน
เริ่มจาก การวางขิม การเปิดฝาออกควรทำด้วยความประณีต การวางฝานางจะทำให้เสียงดังกัง
วาลไพเราะยิ่งขึ้น ส่วนท่าทางการนั่ง ควรนั่งพับเพียบและเก็บปลายเท้า หลังตรงเพื่อความสวยงาม
การจับไม้ ใช้นิ้วชี้และโป้ง จับแต่พอเบาๆ นิ้วที่เหลือประคองแบบหลวมๆ หลังจากท่าทางสวยงาม
แล้วก็เริ่มลงมือตี

ถาม เพลงแรกที่อาจารย์ใช้สอนให้กับนักเรียน

ตอบ เดิมนิยมเพลงแป๊ะ แต่ปัจจุบันใช้แขกบรเทศ 3 ชั้น เนื่องจากเด็กชั้นหลังมีสมาธิสั้น และ
ความพยายามน้อยลง เพลงนี้จัดว่าง่ายและมีความยาวเพียง 2 ท่อน เมื่อเด็กตีได้จะได้ไม่เบื่อและ

เล็กกลางทางเสียก่อน นอกจากนี้เนื้อร้องยังมีความหมายดี ซึ่งสามารถไปปลูกฝังจริยธรรมให้แก่ศิษย์ได้อีกด้วย ดังนี้

- อันความผิคนิดหนึ่งอย่าพึงโกรธ ควรยกโทษกันและกันให้พลันหาย
 อย่าอาฆาตบาดหมางจนวางวาย เป็นกรรมร้ายติดตัวชั่วกัปกัลป์
 ช่างหนึ่งโกรธช่างหนึ่งนิ่งเสียนั้นไซ้ไร เป็นคุณได้ดับร้อนช่วยผ่อนผัน
 เหมือนตบมือข้างเดียวไม่ดังพลัน เป็นมิตรกันดีกว่าเกลียดเด็ดจันท์เออย
- ถาม อาจารย์คิดว่า เพลงประเภทใด ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนในระดับประถม
 ตอบ เพลงสั้นๆ มีลูกเก็บเป็นหลักเพราะลูกเก็บเป็นโครงสร้างของเพลง หลังจากนั้นเมื่อทำได้ดีจึงเริ่มสลับ และกรอ
- ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใดในการต่อเพลง
 ตอบ แล้วแต่กรณี การสอนเป็นรายบุคคลต้องแล้วแต่ความสามารถของเด็ก บางคนก็ให้คู่ที่ละห้อง บางคนก็รับได้ที่ละวรรคหรือสองวรรค ก็ต้องพิจารณากันไป ส่วนการต่อเพลงในรายกลุ่มใหญ่ๆสอนทีละเยอะๆคนบางครั้งอาจถึงร้อยนั้นต้องอาศัยสื่ออื่นๆเข้ามาช่วยเช่น กระดานขิมไฟฟ้า เป็นต้น
- ถาม อาจารย์สอนโดยใช้โน้ตหรือไม่ ถ้าใช่ ใช้แบบใด
 ตอบ ใช้โน้ตตัวเลข 1-7
- ถาม ระหว่างการสอน อาจารย์ควบคุมจังหวะให้กับผู้เรียนด้วยวิธีใด
 ตอบ จังหวะ ไม่เคาะหรือจิ้งไฟฟ้า (สัญญาณไฟ) ในกรณีที่ฝึกซ้อมเป็นกลุ่มใหญ่ๆซึ่งอาจไม่ได้ยินเสียงจิ้งจิ้งใช้เป็นแสงไฟแทน
- ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใด ในการช่วยให้นักเรียนจำทำนองเพลงได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น
 ตอบ ให้ร้องเพลงสั้นๆ เพราะการร้องจะทำให้เข้าถึงบทเพลงได้ง่ายขึ้น เช่น ใ้อ้ละหนอดวงเดือนเอ๋ย พี่มาเว้ารักเจ้าสาวคำดวงจะทำให้แว่วทำนองไปส่วนหนึ่งแล้ว ซึ่งจะทำให้จำทำนองได้ง่ายขึ้น
- ถาม อาจารย์ใช้สื่อชนิดใดประกอบการสอนบ้าง
 ตอบ กระดานโน้ต, Visual Board, Pointer ซึ่งที่กระดานขิมสลับช่วยขวาในกรณีที่สอนกลุ่มใหญ่ อย่างไรก็ตามการสอนดนตรีให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุดก็คือการสอนแบบตัวต่อตัวโดยใช้การสาธิตให้ทำตามเป็นหลัก
- ถาม อาจารย์ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการฝึกซ้อม อย่างไร
 ตอบ ใช้หลัก "ฝึกซ้อมให้จริงจัง เล่นจริงให้ผ่อนคลาย" กล่าวคือขณะซ้อม ต้องจริงจังให้มากที่สุด ถ้าฝึกต้องเริ่มต้นใหม่ และพยายามอย่าให้ผิด ส่วนตอนเล่นจริงผิดบ้างก็ให้ข้ามมันไปทำใจสบายๆเพราะ the show must go on

ถาม อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ดนตรีไทยด้วยวิธีใด

ตอบ เราต้องส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการเรียนควบคู่ไปกับความชอบจึงจะไปได้ยาวนาน ครูควรให้เด็กควรได้รู้ถึงคุณค่าและคุณประโยชน์ของดนตรีไทยเพราะคนจะไม่เลิกทำในสิ่งที่ตนเห็นประโยชน์ เช่นถ้าเด็กคิดว่าการเรียนดนตรีไทยเป็นเรื่องเขย ไม่ทันสมัย ครูควรอธิบายให้เด็กฟังถึงความจริงว่าในอดีตเมื่อ 800 ปีที่ผ่านมา สมัยพ่อขุนรามฯ มีหลักฐานอ้างอิงถึงชนชาติไทยว่ามีการเล่นดนตรีและมีวงดนตรีแล้ว เครื่องดนตรีต่างๆ เช่นซอด้วง ซออู้ กระจับปี่ ล้วนเป็นที่เล่นกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งตอนนั้นอเมริกายังไม่เกิดเลย ชาวยุโรปยังอยู่ในท้องทุ่งเลี้ยงสัตว์ ดังนั้นเราเสียอีกที่เจริญมาก่อน หรือการที่เพลงไทยเดิมมีโครงสร้างของเพลงที่สลับซับซ้อนมากมายของตัวโน้ตและเสียงเช่นการเอื้อนเสียง ซึ่งต่างจากเพลงในปัจจุบันที่ใครก็สามารถร้องหรือบรรเลงได้ ดังนั้นการทำในสิ่งที่ยากกว่าจะเขยได้อย่างไร สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นการทำให้เด็กเห็นประโยชน์นั่นเอง

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการอย่างไรและใช้เกณฑ์ใดในการประเมินผล

ตอบ กำลังทำหลักสูตรสอบโดยนำเอาองค์ประกอบทั้ง 5 มาเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน โดยครูเป็นผู้ดู เหมือนการสอบ เพราะเด็กปัจจุบันชอบการแข่งขัน ถ้ามีการสอบเด็กจะเกิดความพยายามและฝึกซ้อม แต่ต้องอธิบายให้เด็กรู้ว่าสิ่งที่กำลังทำอยู่นี้ไม่ใช่ทั้งหมดของชีวิต

ถาม อาจารย์ใช้วิธีใดในการปรับปรุงผลการเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีผลการปฏิบัติยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ตอบ แล้วแต่กรณี เช่นถ้ายกไม้สูงเกินไปก็จะชิงเชือก ถ้าเรื่องจังหวะก็ต้องหมั่นฝึกซ้อมร่วมกับเครื่องประกอบจังหวะเป็นต้น

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

คำว่า "ครู" มีคำเรียกเดียว แต่มีหลายความหมาย ได้แก่
 "ครูผู้บอกวิชา" เป็นผู้ที่มีความรู้ สอนแต่ความรู้ โดยไม่อบรมสอนกริยามารยาท ซึ่งก็จะไม่ได้ชื่อว่าเป็นครูโดยสมบูรณ์
 "ครูผู้สอนวิชา" เป็นผู้ที่มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตวิทยา อบรมสั่งสอนศิษย์ เพื่อให้เป็นคนที่มีความสามารถและเป็นคนดีของสังคม ดังบทกลอนที่จะกล่าวดังนี้

อันความรู้หาได้จากการเรียน ส่วนฝีมือเราต้องเพียรฝึกฝน
 ชื่อเสียงนั้นเป็นเพียงลมปากคน อย่างกังวลใส่ใจให้มากความ

ถ้าอยากเก่งดนตรีต้องมีครู
ฝึกวิชานักเข้าอย่าเบาความ

หมั่นพากเพียรเรียนรู้และได้ถาม
จะพบความสมหวังดังตั้งใจ

แม่รู้ดีมีฝีมือชื่อโด่งดัง
รู้กาลเทศะรู้ละเอียด

เร่งระวังมารยาทอย่าขาดหาย
จะช่วยคนพ้นภัยตลอดกาล

นอกจากนี้ อยากให้ครูทุกคนเปลี่ยนแปลงตัวเองเพื่อลูกศิษย์ เพราะเด็กแต่ละคนมีเงื่อนไข
และองค์ประกอบของการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน คนฉลาดสอนแบบหนึ่ง คนซ้าก็จะสอนอีกแบบหนึ่ง
ถ้ามีเด็ก 10 คนต้องให้รอดทั้ง 10 ดังนั้นครูต้องทุ่มเทและพร้อมที่จะหาวิธีที่ดีที่สุดสำหรับเด็กแต่ละ
คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนхим

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ.ศิลปี ตราโมท

สถาบันที่สอน วิทยาลัยนาฏศิลป์

หมายเหตุสำหรับผู้สัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ วันที่ 11 เมษายน 2545

เวลา 10.00น.ถึง11.45น.

สถานที่ให้สัมภาษณ์ ห้องผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีไทย โรงละครแห่งชาติ

กรอบการสัมภาษณ์

ถาม ในการสอนแต่ละครั้ง อาจารย์ใช้เวลาประมาณเท่าใด

ตอบ ปกติจะใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง เพราะต้องมีเวลาให้นักเรียนผ่อนคลายบ้างไม่งั้นเรียนตลอด เพราะการเรียนสลับกับการพักจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ไม่เบื่อ และยังได้สังคมอีกด้วย

ถาม อาจารย์จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณกี่คน

ตอบ กี่คนก็ได้ ไม่ได้ระบุจำนวนแน่นอน ใครสามารถมาได้ช่วงไหนก็มานั่งเรียนได้ ใครมาบ่อยก็ได้มาก ใครมาน้อยหน่อยก็ได้ทีละน้อย แบบค่อยเป็นค่อยไป แล้วแต่สะดวก เพราะอย่างไรการสอนดนตรีก็ต้องสอนในรายบุคคลอยู่แล้ว สอนจี่ทีละคน ใครได้แค่นั้นก็แค่นั้น

ถาม อาจารย์เทียบเสียงเครื่องดนตรีก่อนการสอนทุกครั้งหรือไม่ ด้วยวิธีใด

ตอบ เทียบทุกครั้ง จะได้ดีให้เข้ากัน เพราะแต่ละคนนั่งอยู่ใกล้กันเสียงอาจตีกันและเกิดความสับสนได้ นอกจากนี้ยังสามารถซ่อมร่วมกันได้อีกด้วย

ถาม ในการเรียนการสอนครั้งแรก อาจารย์ให้นักเรียนไหว้ครูดนตรีไทยก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ การไหว้ครูเป็นพิธีใหญ่ ต้องใช้งบประมาณมาก เราจะใช้การบูชาครูแทนในการเริ่มเรียนครั้งแรก โดยการนำพวงมาลัย 1 พวงมาให้ครู ครูก็จะนำพวงมาลัยนั้นมาไหว้ครูอีกที โดยการบูชาครูและการเริ่มเรียนครั้งแรกนั้นจะทำกันในวันพฤหัสบดี

ถาม อาจารย์มีแนวทางการปฏิบัติและวิธีการสอนอย่างไร และจัดลำดับการสอนเหล่านี้ได้อย่างไร

ตอบ ขั้นตอนในการปฏิบัติให้ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งสำคัญเราควรสอนให้เขารู้ตั้งแต่ที่มาที่ไปของเครื่องดนตรีที่เขาสนใจว่าเป็นมาอย่างไร หลังจากนั้นการเริ่มต้นลงมือปฏิบัติควรมีขั้นตอนดังนี้

การจัดวางขิม ควรวางฝาคำและวงตัวขิมบนฝาคำอีกที ถ้าในกรณีที่อยู่เรียนตัวสูง มือที่ดีจะติดกับหน้าตัก ก็ให้หาวัสดุที่มีความสูงพอดีมาวางชั้นระหว่างตัวขิมและฝาคำ นอกจากนี้การวางฝาคำคว่ำยังเป็นการรักษาฝาคำไม่ให้เป็นรอยขีดข่วนได้อีกด้วย

ทำนอง ตัวต๋องนึ่ง การตีให้ขยับแต่ข้อมือ ตาใช้ช้าเลื่องไม่กั่มหน้ามองขิม หลังตรง ควรนั่งพับเพียบแบบเก็บปลายเท้า ถ้าในกรณีที่มีปัญหาหัวเข่าหรืออายุมากๆ ก็ต้องอนุโลมให้นั่งแบบห้อยเท้าได้

การจับไม้และการตี นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือจับไม้ไว้แต่เพียงเบาๆ ส่วนนิ้วที่เหลือให้งอเพื่อประคองด้ามไม้ ระวังอย่าให้แน่นจนเกินไปเพราะจะทำให้การตีทำได้ยากและเสียงที่ออกมาจะมีลักษณะทึบ ไม่ใส การตี ตีโดยใช้ข้อมือไม่ยกแขนสูงจะทำให้ไม่สวยงาม

การไหว้เครื่องดนตรี เครื่องดนตรีไทยมีครู เราต้องให้ความเคารพเหมือนการเคารพครู
ถาม เพลงแรกหรือเพลงแม่บทที่อาจารย์ใช้สอนให้กับนักเรียน

ตอบ เพลงแป๊ะ เพลงบรรพศ หรือตับเจริญศรี

ถาม อาจารย์คิดว่า เพลงประเภทใด ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนในระดับประถม

ตอบ เพลงสั้นๆ ง่ายๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงลาว เนื่องจากมีเสียงไม่มาก แค่ 5 เสียง

ถาม อาจารย์ต่อเพลงด้วยวิธีใด

ตอบ สอนทีละวรรค ตีจนคล่องแล้วค่อยต่อวรรคต่อไป

ถาม อาจารย์สอนโดยใช้โน้ตหรือไม่ ถ้าใช่ ใช้แบบใด

ตอบ ใช้โน้ตประกอบการสอนด้วย และในการตีเป็นเพลงนั้นต้องให้การตีกระจายไปให้ทั่วทั้งตัวขิม ไม่ตีโน้ตแถวเดียว เพราะจะทำให้ลักษณะเพลงเสีย ลีลาไม่มี ควรตีโดยใช้โน้ตเป็นเกณฑ์เมื่อตีจนชำนาญแล้วค่อยดัดแปลงเติมลีลาเพื่อให้เกิดความไพเราะ

ถาม ระหว่างการสอน อาจารย์ควบคุมจังหวะให้กับผู้เรียนด้วยวิธีใด

ตอบ ใช้ไม้เคาะที่ตัวขิมของแต่ละคน เพื่อความชัดเจนและมีสมาธิในการฟัง ถ้าตีคล่องระดับหนึ่งแล้วค่อยเปลี่ยนเป็นเสียงจิ้งแทรกเข้ามา

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใด ในการช่วยให้นักเรียนจำทำนองเพลงได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

ตอบ ให้จำทางเพลงให้ถูก และมีสมาธิให้มาก

ถาม อาจารย์ใช้สื่อชนิดใดประกอบการสอนบ้าง

ตอบ ไม่ค่อยได้ใช้

ถาม อาจารย์ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการฝึกซ้อม อย่างไร

ตอบ ส่วนมากเด็กที่มาเรียนจะมีความชอบ จึงได้มาเรียน ดังนั้นเขาจะซ้อมเองเราไม่ต้องไปแนะนำให้มากนักเพราะจะเหมือนการบังคับ

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใดในการกระตุ้น และให้กำลังใจผู้เรียน

ตอบ ต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ ใจเย็น อย่าไปเร่ง ปลอຍให้เด็กได้ฝึกซ้อมโดยไม่เร่งรัด

ถาม อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ดนตรีไทยด้วยวิธีใด

ตอบ ทำให้เด็กได้เห็นคุณค่าของดนตรีไทย ให้เขาได้รู้ว่าดนตรีไทยเป็นศิลปะวัฒนธรรมและเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสิ่งที่บ่งชี้ให้เรารู้ว่าเราเป็นไทย เกิดเป็นไทยต้องรักและอนุรักษ์ความเป็นไทย เช่นการแต่งเพลง "รักดนตรี" ให้เด็กได้ร้องและเล่นดนตรี เพื่อให้เกิดจิตสำนึกและเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ซึ่งมีทำนองและเนื้อร้องดังนี้

เพลง "รักดนตรี"

ทำนอง เพลงนกเอี้ยงโครง

เนื้อร้อง ศิลป์ ตราโมท

มาพวกเรามามาร่วมกันรื่นเริงคำราญ
สืบสานกิจการดนตรีไทย
วัฒนธรรมประจำชาติเป็นเอกราชต้องผดุงไว้
ให้กระตือรือร้นถือไกลนำศิลปะไทยคู่โลกา
ดนตรีไทยพัฒนาคู่พาราณาส์ไกลบาคับนั้นมั่นคงไว้
มาร่วมใจเล่นดนตรี รักชาติรักดนตรีเพราะต่างมีชาติเชื้อไทย
กอบกิจเป็นนิจกรรมดำรงไว้ ร่วมสร้างดนตรีไทยเฟิดพิพัฒน์
รักษาความเป็นไทยสมที่ได้กำเนิดมา

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการอย่างไรและใช้เกณฑ์ใดในการประเมินผล

ตอบ สังเกตดูความคล่องแคล่ว ความกระตือรือร้น และเสียงเพลงที่บรรเลงออกมา และองค์ประกอบอื่นๆที่ทำให้บทเพลงไพเราะไม่ใช่แค่สิ่งที่ได้ฟัง สิ่งที่ได้เห็นก็มีส่วนสำคัญเช่นท่าทางการตี การนั่ง โบกหน้าที่ยิ้มแย้มเป็นต้น

ถาม อาจารย์ใช้วิธีใดในการปรับปรุงผลการเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีผลการปฏิบัติยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ตอบ ให้คำชมเชย ให้กำลังใจและให้เวลามากกว่าเด็กอื่นๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม

ในการสอนควรเตรียมเพลงที่เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก ไม่ยากและง่ายจนเกินไปทั้งทำนอง ตัวโน้ต เทคนิคต่างๆ จังหวะและความยาวของบทเพลง เพราะถ้ายากหรือง่ายกว่าความสามารถของผู้เรียนแล้วจะทำให้เด็กแสดงความสามารถออกมาได้ไม่เต็มที่หรือไม่ก็ห่อจนต้องเลิกเรียนก็ได้

นอกจากนี้ ครูต้องมีการสังเกตที่ดี มีความละเอียดอ่อน อย่าละเลยแม้สิ่งเล็กน้อย บุคลิก การจับไม้ ทำท่างที่สวยงามรวมไปถึงกริยามารยาทของนักเรียนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนขิม

ผู้ให้สัมภาษณ์ อ.ชยดี วสวนานนท์

สถาบันที่สอน บ้านดนตรีไทย (ครูแดง)

หมายเหตุสำหรับผู้สัมภาษณ์

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ วันที่ 18 เมษายน 2545

เวลา 10.00น.ถึง11.30น.

สถานที่ให้สัมภาษณ์ ห้องเจ้าหน้าที่บริหารงานศิลป์ ส่วนบริหารการดนตรี สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์

กรอบการสัมภาษณ์

ถาม ในการสอนแต่ละครั้ง อาจารย์ใช้เวลาประมาณเท่าใด

ตอบ แล้วแต่คน ส่วนมากจะประมาณ 2-3 ชั่วโมง ไม่ได้ระบุไว้แน่นอนตายตัว ใครมีความพร้อมที่จะเรียนแค่ไหนอย่างไรก็ได้ ขอเพียงแต่ให้มีความต้องการที่จะเข้ามาเรียนเอง ไม่ได้โดนบังคับมา

ถาม อาจารย์จัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละประมาณกี่คน

ตอบ ประมาณ 10 คน สำหรับคนที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ซึ่งเกาะต่อเพลงในระยะเริ่มต้นจะต้องต่อเป็นรายบุคคล เมื่อเด็กมีความสามารถในระดับหนึ่ง(ซึ่งครูจะเป็นผู้คอยดูและสังเกต)

จึงจะต่อเป็นรายกลุ่ม ส่วนผู้ที่มีความแม่นยำและดีได้ก็จะได้มาเป็นพี่เลี้ยงของกลุ่มในการบรรเลง ซึ่งครูจะคอยควบคุมจังหวะและดูแลท่าทาง บุคคลิกในการบรรเลงอยู่ตลอด

ถาม อาจารย์เทียบเสียงเครื่องดนตรีก่อนการสอนทุกครั้งหรือไม่ ด้วยวิธีใด

ตอบ ต้องทำทุกครั้ง เนื่องจากความถูกต้องของระดับเสียงที่ตีออกมาเป็นพื้นฐานของความไพเราะของบทเพลง

ถาม ในการเรียนการสอนครั้งแรก อาจารย์ให้นักเรียนไหว้ครูดนตรีไทยก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ มี โดยการใช้ดอกไม้ธูปเทียน ค่ากำหนด 24 บาท แล้วนำไปใส่บาตรก่อนจะเริ่มจับเครื่องดนตรี ส่วนการทำความเคารพเครื่องดนตรีนั้นต้องทำทุกครั้งก่อนเริ่มเล่น

ถาม อาจารย์มีแนวทางการปฏิบัติและวิธีการสอนอย่างไร

ตอบ การจับไม้-ทำนอง-การวางขิม ทุกครั้งที่เริ่มเรียนต้องทบทวนเรื่องทำนองและการจับไม้แล้วจึงเริ่มต่อเพลง เพราะสิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นพื้นฐานของการตี ถ้าเริ่มต้นจับไม้ไม่ดี ทำนองไม่ถูกก็จะตีได้ไม่ดี การจับไม้ต้องจับโดยใช้นิ้วชี้และนิ้วโป้ง นิ้วที่เหลือทำเป็นบัวตูม ไม่กำไม่แบ และห้ามกำ เกร็ง และกด การกำเกร็งกดจะทำให้หัวไม่ออก การวางขิม ให้วางฝ่าคว่ำและนั่งให้อยู่ใน

ตำแหน่งกลางของตัวซิม ส่วนการนั่งนั้น ขาทั้ง 2 ข้างต้องไม่ทับกันเพราะการที่ขาไม่ซ้อนหรือทับกันนั้นจะทำให้หลังตรงได้โดยอัตโนมัติ

ถาม เพลงแรกหรือเพลงแม่บทที่อาจารย์ใช้สอนให้กับนักเรียน

ตอบ เดิมนิยมเพลงเป๊าะ แต่ยาวเกินไปกลัวว่าเด็กจะเบื่อเสียก่อนจึงเปลี่ยนมาใช้บทเข้สั้นเดียวเพราะสั้นกว่าและสามารถฝึกการรวได้ในเพลงนี้ด้วย

ถาม อาจารย์คิดว่า เพลงประเภทใด ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนที่เริ่มเรียนในระดับประถม

ตอบ เพลงสั้นๆ ง่ายๆ และมีจังหวะคงที่

ถาม อาจารย์ต่อเพลงด้วยวิธีใด

ตอบ สอนจี๊ที่จะคน ทีละวรรค แล้วให้ตีทวนให้ดูจนกระทั่งทำได้ดี จึงสอนเพิ่ม ถ้าในบางกรณีจะจับมือแล้วสอนตีเพื่อให้เขารู้ว่าการตีลงบนสายนั้นใช้น้ำหนักอย่างไร กำมือแน่นแค่ไหนจึงจะพอดี

ถาม อาจารย์สอนโดยใช้โน้ตหรือไม่ ถ้าใช้ ใช้แบบใด

ตอบ ใช้วิธีให้ท่องจำ แล้วค่อยตามด้วยโน้ตเพื่อกันลืม ใช้โน้ตตัวอักษร ค ร ม ฟ ช ล ท

ถาม ระหว่างการสอน อาจารย์ควบคุมจังหวะให้กับผู้เรียนด้วยวิธีใด

ตอบ ใช้ไม้ยาวเคาะที่พื้น ถ้าจังหวะเข้าที่แล้วค่อยใช้ฉิ่ง

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการใด ในการช่วยให้เด็กเรียนจำทำนองเพลงได้รวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

ตอบ ใช้สื่ออื่นๆช่วยเช่น ให้ฟังเทปบรรเลง เมื่อเพลงคั่นหูก็จะสามารถจำทำนองได้ง่ายขึ้น

ถาม อาจารย์ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการฝึกซ้อม อย่างไร

ตอบ หมั่นฝึกซ้อมให้จริงจัง ให้ใส่ใจและเอาใจใส่กับสิ่งที่ทำ มีสมาธิให้มาก

ถาม อาจารย์ได้ส่งเสริมให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเกิดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ดนตรีไทยด้วยวิธีใด

ตอบ สอนให้เขาเล่นได้เพื่อเป็นความรู้ติดตัวและความสามารถพิเศษ การเรียนดนตรีต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมาก จึงไม่มีเวลาที่จะไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมโดยเฉพาะในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ดังนั้นเด็กจะเห็นประโยชน์ เกิดความรักในดนตรีไทยและจะเล่นต่อไป และนั่นเป็นการร่วมดำรงสืบสานวัฒนธรรมของชาติให้อยู่สืบไปยังชนรุ่นหลังนั่นเอง

ถาม อาจารย์ใช้วิธีการอย่างไรและให้เกณฑ์ใดในการประเมินผล

ตอบ ดูด้วยสายตาและใช้ความรู้สึก ใครที่มีความสามารถ มีฝีมือที่จะต่อเพลงเดี่ยวได้ ก็จะแยกออกมาต่อ ไม่ได้มีระบบหรือหลักเกณฑ์ที่เป็นทางการหรือเป็นมาตรฐาน ครูเป็นครูชาวบ้าน สอนศิษย์เหมือนให้ลูกให้หลาน เพื่อให้โอกาสแก่เด็ก

ถาม อาจารย์ใช้วิธีใดในการปรับปรุงผลการเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีผลการปฏิบัติยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

ตอบ หมั่นฝึกซ้อมและคอยให้กำลังใจ

ข้อเสนอแนะอื่นๆเพิ่มเติม

ผู้ที่จะเป็นครู ต้องเป็นครูที่พร้อมด้วยความสามารถและคุณธรรม ต้องทุ่มเททั้งการ
 ประสาทวิชาความรู้ จริยธรรม จรรยา มารยาท รักศิษย์เหมือนลูกหลาน และต้องมีจิตเมตตาไม่ใช้
 สอนเพื่อรายได้แต่เพียงอย่างเดียว และต้องถามตนเองว่าเราพร้อมที่จะเป็นครูหรือไม่ เพราะผู้ที่มี
 คนเรียกว่า "ครู" นั้น นับว่าเป็นบุคคลที่มีเกียรติในสังคม ถ้าคนให้เกียรติเราแล้ว เราต้องรักษา
 เกียรตินั้นไว้ให้ได้ถึงที่สุด ส่วนผู้ที่จะเริ่มเรียนดนตรีไทยนั้นขอให้พิจารณาตัวครู พิจารณา
 สายทางที่ถูกต้อง เพื่อจะได้ไม่เสียเวลา เสียโอกาส

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบความรู้เรื่อง"ขิม"

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย × ทับอักษรหน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1. " ขิม " เป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศใด

ก. พม่า	ข. อินเดีย
ค. จีน	ง. ญี่ปุ่น

2. " ขิม " เริ่มเข้ามามีบทบาทในวงดนตรีไทยตั้งแต่สมัยใด

ก. รัชกาลที่ 1	ข. รัชกาลที่ 3
ค. รัชกาลที่ 6	ง. รัชกาลที่ 8

3. เราสามารถบรรเลงขิมร่วมกับวงดนตรีประเภทใด

ก. วงเครื่องสาย	ข. วงมโหรี
ค. วงปี่พาทย์เครื่องคู่	ง. วงปี่พาทย์เครื่องห้า

4. คนไทยนิยมเรียกขิมรุ่นแรกที่เข้ามาในเมืองไทยว่าอะไร

ก. ขิมเหล็ก	ข. ขิมโป๊ยเทียน
ค. พิณผีเสื้อ	ง. ขิมหยัก

5. เรายกมือไหว้เครื่องดนตรีก่อนและหลังการเล่นทุกครั้งเพื่ออะไร

ก. ทำความเคารพครูดนตรีไทย	ข. เพื่อความเป็นสิริมงคล
ค. รำลึกถึงพระคุณครู	ง. ถูกทุกข้อ

6. เราสามารถปรับเสียงได้จากส่วนประกอบใดของขิม

ก. หย่องขิม	ข. หลักขิม
ค. ตัวขิม	ง. ตึกตาขิม

7. "ไม้ตีซิม" ทำจากวัสดุใด
ก. ไม้ไผ่	ข. เหล็ก
ค. พลาสติก	ง. ลวดทองแดง
8. ข้อใดคือคุณสมบัติของ "ตุ๊กตาซิม"
ก. ระบายอากาศในตัวซิม	ข. ทำให้เสียงกังวาน
ค. รักษารูปทรงของไม้หน้าซิม	ง. ถูกทุกข้อ
9. เสียงซิม "แถวขวา" มีลักษณะอย่างไร
ก. เสียงสูง	ข. เสียงกลาง
ค. เสียงต่ำ	ง. เสียงแหลม
10. "ซิมกระเป่า" มีคุณสมบัติเด่นคืออะไร
ก. เคลื่อนย้ายสะดวก	ข. ลวดลายสวยงาม
ค. ราคาประหยัด	ง. เสียงดังไพเราะ
11. เพลงใดจัดว่าเป็นเพลงแม่บท
ก. ลาวดวงเดือน	ข. จีนซิมเล็ก
ค. เขมรไทรโยค	ง. จระเข้หางยาว
12. การตี 2 มือ สลับกันเร็วๆ เรียกว่าอะไร
ก. การล้อ	ข. การรัว
ค. การยำ	ง. การขัด
13. "ลาวเจริญศรี" เป็นเพลงที่มีจังหวะอัตราใด
ก. ชั้นเดียว	ข. สองชั้น
ค. สามชั้น	ง. ครึ่งชั้น

14. ในการ "ตีล้อ" ขิมจะต้องบรรเลงอย่างไร

ก. บรรเลงนำ	ข. บรรเลงตาม
ค. หยุดบรรเลง	ง. ดีเบาๆ

15. "เพลงเถา" หมายถึงอะไร

ก. เพลงจังหวะอัตราชั้นเดียว	ข. เพลงจังหวะอัตราสองชั้น
ค. เพลงจังหวะอัตราสามชั้น	ง. มีจังหวะทั้ง 3 อัตราในเพลง

16. สัญลักษณ์ | | หมายถึงอะไร

ก. ตี 3 เสียงนั้นแบบช้าๆ	ข. รัว 3 เสียงนั้น
ค. ตี 3 เสียงพร้อมกัน	ง. ตี 3 เสียงนั้นแบบเร็วๆ

17. โน้ตเพลงโนในแต่ละ 1 ห้อง เราจะตีอย่างไร

ก. ตีสลับซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา	ข. ตีสลับ ขวา-ซ้าย-ขวา-ซ้าย
ค. ตีซ้ายและขวาพร้อมกัน	ง. ถูกทุกข้อ

18. ถ้ามีจุดต่อท้ายตัวโน้ตเช่น | 6... | เราจะต้องปฏิบัติอย่างไร

ก. ตีสะบัด	ข. ตีเก็บ
ค. ตีโน้ตนั้นซ้ำอีก 3 ครั้ง	ง. ตีรัว

19. ใน 1 บรรทัดโน้ต ตัวโน้ตที่อยู่แถวบนสุด หมายถึงเสียงใด

ก. เสียงแถวซ้าย	ข. เสียงแถวกลาง
ค. เสียงแถวขวา	ง. เสียงแถวบน

20. ถ้ามีเครื่องหมาย บนตัวโน้ต เราจะต้องปฏิบัติอย่างไร

ก. ให้ตีเสียงนั้น 3 ครั้งแบบสะบัด	ข. ให้ตีรัว
ค. ให้หยุด	ง. ให้ผ่อนจังหวะ เพื่อลงจบเพลง

ข้อ	กิจกรรมการเรียนการสอน	สังเกตรอบที่								หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	6	7	8	
7	ตีได้ถูกต้องตามทำนอง ผู้เรียนตีซิมได้ถูกต้องตามทำนองเพลง									
8	ตีได้ถูกต้องตามจังหวะ ผู้เรียนตีซิมได้ถูกต้องตามจังหวะเพลง									
9	ตีได้ถูกต้องตามลีลาเพลง ผู้เรียนตีซิมได้ถูกต้องตามเสียงหนักเบา									
10	ความชัดเจนของเสียงซิม ผู้เรียนตีซิมได้ระดับเสียงอย่างชัดเจน									
11	ความต่อเนื่องของบทเพลง ผู้เรียนตีซิมได้อย่างราบรื่นในแต่ละเพลง									
12	การตีนอกเหนือรูปแบบที่กำหนด ผู้เรียนตีซิมได้นอกเหนือรูปแบบที่กำหนด									
13	การตีร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่ ผู้เรียนสามารถตีซิมพร้อมกับเพื่อนได้									
14	การจัดเก็บดูแลรักษา ผู้เรียนปิดฝาซิมได้อย่างถูกต้อง ผู้เรียนนำซิมไปเก็บด้วยความระมัดระวัง									

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินความพึงพอใจ

- ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโปรแกรมของนักเรียน
 คำชี้แจง อ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียน

รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
ด้านครู 1.1 วิธีการสอนของครู 1.2 การใช้สื่อประกอบการสอน 1.3 บทเพลงที่นำมาใช้สอน 1.4 เนื้อหาที่นำมาใช้สอน 1.5 วิธีการประเมินผล 2. ด้านนักเรียน 2.1 การซักถามข้อข้องใจ 2.2 การแสดงความคิดเห็น 2.3 การฝึกซ้อมเป็นรายบุคคล 2.4 การฝึกซ้อมเป็นกลุ่ม 2.5 การแสดงผลงาน 3. ด้านเวลาและสถานที่ 3.1 ระยะเวลาในการเรียนแต่ละครั้ง 3.2 ระยะเวลาเรียนในแต่ละสัปดาห์ 3.3 ระยะเวลาเรียนตลอดโปรแกรม 12 สัปดาห์ 3.4 ห้องเรียนดนตรี 4. ด้านอื่นๆ 4.1 อุปกรณ์การสอน (ขิม) 4.2 บรรยากาศการเรียนดนตรี			

ตอนที่ 2 ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะจากการเข้าร่วมโปรแกรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ตรงกับความเห็นของนักเรียน

1. เนื้อหาและบทเพลงที่เรียน
 - ก. ยากเกินไป
 - ข. ง่ายเกินไป
 - ค. เหมาะสม
 - ง. ควรปรับปรุง
2. กิจกรรมการเรียนการสอน
 - ก. มากเกินไป
 - ข. น้อยเกินไป
 - ค. เหมาะสม
 - ง. ควรปรับปรุง
3. ช่วงเวลาเรียน
 - ก. นานเกินไป
 - ข. สั้นเกินไป
 - ค. พอดี
 - ง. ควรปรับปรุง
4. สื่อการสอน
 - ก. มากเกินไป
 - ข. น้อยเกินไป
 - ค. เหมาะสม
 - ง. ควรปรับปรุง
5. ความสามารถในการสอนของครู
 - ก. ดีมาก
 - ข. ดี
 - ค. พอใช้
 - ง. ควรปรับปรุง

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ปัญหาที่พบและข้อเสนอแนะจากการเข้าร่วมโปรแกรม
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นลงในช่องว่าง

1. ปัญหาที่นักเรียนพบตลอดการเข้าร่วมโปรแกรม คือ
-
-
-
-
2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในด้านต่อไปนี้
 - 2.1 ด้านสถานที่
 - 2.2 ด้านระยะเวลา
 - 2.3 ด้านผู้สอน
 - 2.4 ด้านสื่อและเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
.....
 -
 - 2.5 ด้านเนื้อหาและบทเพลงที่ใช้สอน
 - 2.6 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.7 อื่นๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ.

แผนการสอนริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนซิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ซิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
 แผนที่ 1 หน่วยที่ 1 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับซิมและการตีซิม
 เวลาเรียน 6 คาบ เรื่อง ที่มาของซิม องค์ประกอบและการดูแลรักษา
 ความคิดรวบยอด

ซิมเป็นเครื่องดนตรีที่ไทยได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน มีเสียงไพเราะกังวานเหมาะกับการใช้บรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทย ซิมประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญมากมาย ซึ่งทำจากไม้และโลหะทองเหลืองจึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสมจึงจะทำให้คงเสียงที่ไพเราะและอายุการใช้งานยาวนาน

จุดประสงค์

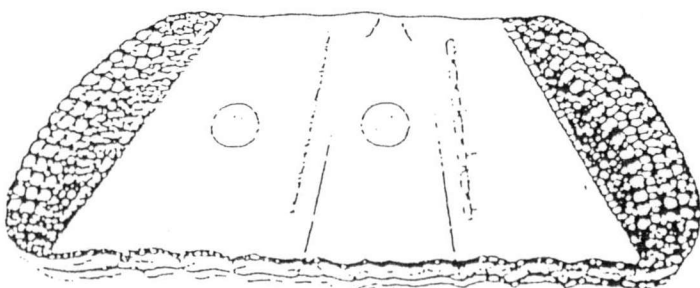
1. อธิบายที่มาของซิมได้อย่างถูกต้อง
2. บอกชื่อและหน้าที่ของส่วนประกอบต่างๆของซิมได้
3. จัดเก็บและดูแลรักษาซิมได้อย่างถูกวิธี

เนื้อหา

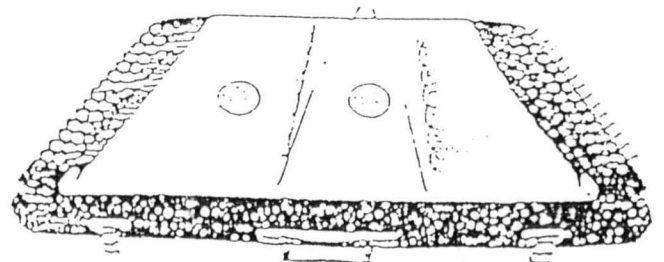
1. ประวัติซิม

ซิมเป็นเครื่องดนตรีที่ไทยได้รับอิทธิพลมาจากประเทศจีน เริ่มมีหลักฐานในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6 โดยในสมัยนั้นมักนำเอาเครื่องดนตรีของต่างชาติมาบรรเลงผสมกับเครื่องดนตรีของไทย ซึ่งซิมเป็นเครื่องดนตรีที่นิยมนำมาเล่นมากที่สุด เนื่องจากมีเสียงไพเราะกังวาน ส่วนลักษณะซิมในสมัยแรกๆนั้นจะมีสัญลักษณ์บ่งบอกความเป็นจีนอย่างมาก โดยมีรูปเขียนของเทพเจ้าทั้ง 8 เรียกว่า "ซิมโปยเซียน" ซึ่งมีลักษณะของเสียงบางเสียงแค่ครึ่งเสียง ซึ่งยากต่อการบรรเลงเพลงไทยเดิม นักดนตรีชาวไทยจึงได้นำมาปรับให้มีเสียงเต็มทุกเสียงซึ่งจะสามารถบรรเลงร่วมกับวงดนตรีไทยได้อย่างไพเราะกลมกลืนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงให้รูปร่างของตัวซิมสวยงามยิ่งขึ้น ซึ่งมี 2 รูปแบบด้วยกันได้แก่ "ซิมหยัก" และ "ซิมกระเป่า"

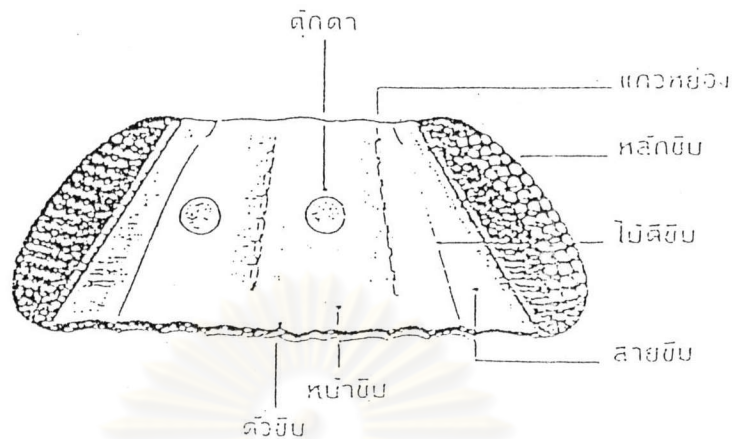
" ซิมหยัก "

" ซิมกระเป่า "

2. องค์ประกอบของซิม

หน้าซิม พื้นที่หน้าของซิมจะใช้ไม้เนื้ออ่อน บางเบา เช่น "ไม้จำลา" ซึ่งจะ
ทำให้เกิดเสียงกังวาน ด้านหน้าจะเจาะรูเป็นวงกลม 2 วง เพื่อระบายอากาศภายในตัวซิม
และทำให้เนื้อไม้บนหน้าซิมไม่โป่งพอง

ตึกดาซิม เป็นแผ่นโลหะทองเหลืองฉลุเป็นลายไทยใช้ปิดครอบช่องวงกลม
บนหน้าซิม ซึ่งให้ระบายอากาศภายในซิม

หลักซิม เป็นแท่งทองเหลืองปักลงในเนื้อไม้ของตัวซิมด้านซ้ายและด้าน
ขวา ช่างละ 42 หลัก บนหน้าของซิมมีแกวห้อยง 2 แกวตั้งอยู่บนหน้าซิม 2 ช่าง

แกวห้อยงซิม ทำจากไม้เนื้อแข็งและพลาสติกครอบบนเนื้อไม้ เพื่อรองรับ
น้ำหนักของสายซิมที่พาดผ่านหน้าห้อยงแต่ละห้อยง

ลายซิม เป็นลวดทองเหลือง ซึ่งยึดอยู่กับหลักซิมซ้าย พาดผ่านห้อยงซิม
ไปยังหลักด้านขวา เพื่อใช้ตีให้เกิดเสียง

ไม้ซิม ทำจากไม้ไผ่ ซึ่งตากแดดจนแห้ง จากนั้นนำไปเหลาให้มีปลายไม้
หนาไว้สำหรับตี ด้านโคนไม้มีความโค้งมนเหมาะกับการจับ ปลายไม้ใช้ไฟเบอร์และหนัง
สัตว์หุ้มเพื่อให้เสียงที่ออกมามีความนุ่มไพเราะ

3. การจัดเก็บและดูแลรักษา

3.1 ไม้วางซิมซ้อนกันหรือนำเครื่องดนตรีอื่นมาวางทับบนซิมเพราะจะทำให้เกิดรอย
ขีดข่วนที่ฝ่าซิม และอายุการใช้งานจะสั้นลง

3.2 ควรเก็บซิมไว้ในที่ปลอดจากแสงอาทิตย์เพราะความร้อนจะทำให้เนื้อไม้ยืดตัว
หรือโป่งพอง จึงทำให้เกิดเสียงเพี้ยนได้ง่าย

3.3 การทำความสะอาดควรใช้ไม้ขนไก่ปัด ไม่ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดเพราะความชื้นจะทำให้
หน้าซิมซึ่งทำจากไม้เนื้ออ่อนเกิดการโก่งงอหรือขึ้นรา

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพ "ซิมโป๊ยเซียน" และ "ซิมหยัก" ขึ้นติดบนกระดานแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับที่มาและวิวัฒนาการของซิม

ขั้นสอน

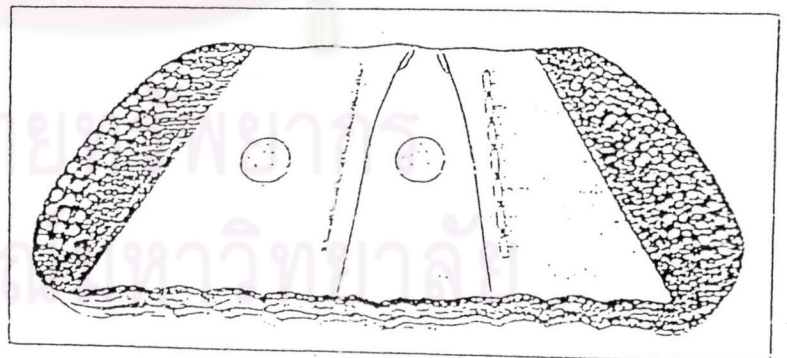
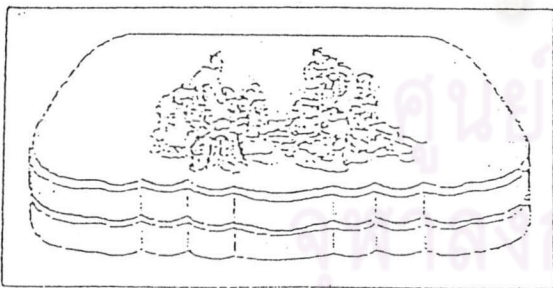
2. ครูนำภาพจิ๊กซอรูปซิม ซึ่งตัดแยกออกตามองค์ประกอบสำคัญได้แก่ ตัวซิม ตึกตาซิม หลักซิมแถวซ้าย หลักซิมแถวขวา แถวห้อยซิม ไม้ซิม และที่ปรับเสียง ให้นักเรียนช่วยกันประกอบให้ออกมาเป็นภาพที่สมบูรณ์
3. ครูติดชื่อองค์ประกอบต่างๆบนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันจับคู่ระหว่างชื่อองค์ประกอบกับภาพซิมที่ช่วยกันประกอบขึ้นจากขั้นตอนที่แล้ว
4. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับหน้าที่ขององค์ประกอบซิมรวมถึงการจัดเก็บดูแลรักษา
5. ครูให้นักเรียนฝึกการดูแลรักษาอุปกรณ์ต่างๆของซิมรวมถึงการจัดเก็บซิมที่ถูกวิธีโดยการลงมือปฏิบัติจริง

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงที่มา องค์ประกอบและการจัดเก็บดูแลรักษาซิม

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพ "ซิมโป๊ยเซียน" และ "ซิมหยัก"

2. ภาพจิ๊กซอและบัตรคำชื่อองค์ประกอบต่างๆของซิม

หลักซิมแถวซ้าย

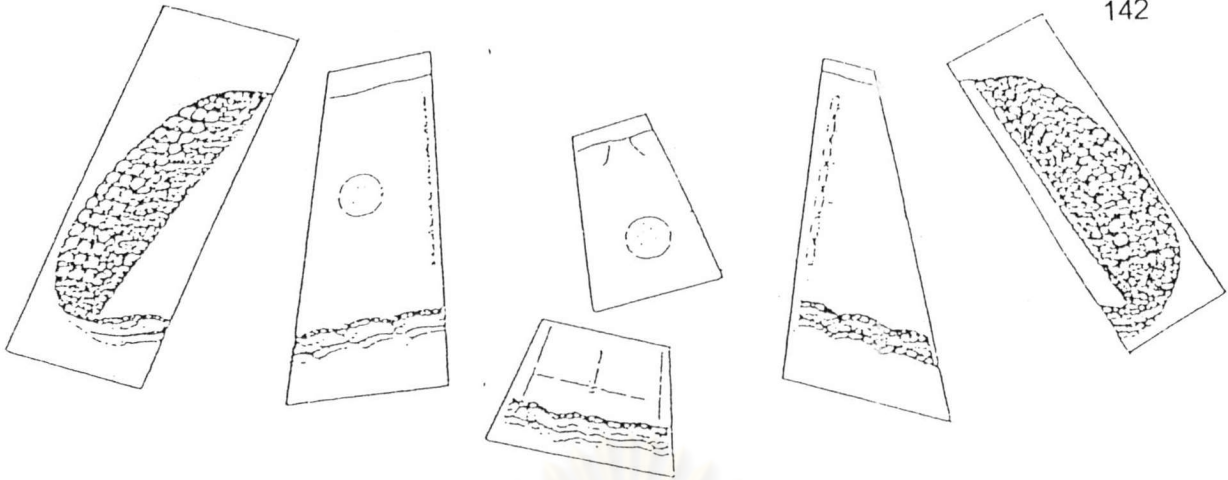
หลักซิมแถวขวา

ตึกตาซิม

แถวห้อยซิม

ไม้ซิม

ที่ปรับเสียง

การวัดและประเมินผล

1. สิ่งเกิดพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความร่วมมือในการค้นหาและปฏิบัติกิจกรรม
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
2. การจัดเก็บดูแลรักษาขนมของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนขิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนวิชาดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 2 หน่วยที่ 2 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับขิมและการตีขิม

เวลาเรียน 6 คาบ เรื่อง โน้ตขิมเบื้องต้น

ความคิดรวบยอด

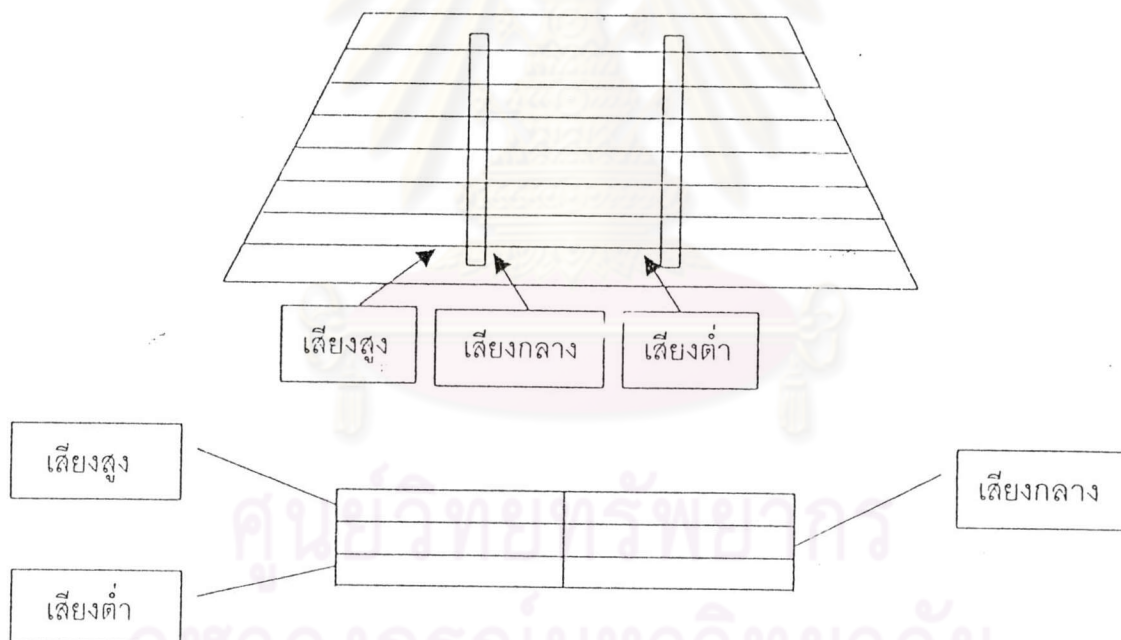
โน้ตขิม เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้บันทึกบทเพลงที่บรรเลงโดยขิม มีจำนวน 7 ตัวโน้ตจากเสียงขิมทั้ง 7 เสียง เหมือนกับโน้ตสากล และมีสัญลักษณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะของโน้ตขิม

จุดประสงค์

1. บอกความสัมพันธ์ระหว่างเสียงขิมกับตัวโน้ตได้อย่างถูกต้อง
2. บันทึกโน้ตลงในสมุดโน้ตได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงขิมและตัวโน้ต

2. การใช้มือ

2.1 ใช้มือซ้าย-ขวา สลับกัน โดยเริ่มจากซ้ายก่อนเสมอ เช่น

		6	0		6	
3	4				4	3
						1

ให้ตีมือ ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา และ ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา ในแต่ละห้อง

- 2.2 บางห้องอาจมี 3 ตัว เช่น

	4 3
. 6 0 1	. 1

ให้ใช้หลักเดิมคือ ตีตัวที่ 2 ของห้องเพลงโดยใช้มือขวา-ซ้าย-ขวา

- 2.3 ถ้ามีเส้นโค้งบนตัวโน้ต เช่น

. 0 6	
4	. 4 3
	1

ให้ตีแบบ"ละบัด" คือตี 3 เสียงนั้นแบบเร็วๆ โดยใช้ขวา-ซ้าย-ขวา

- 2.4 ถ้ามีเครื่องหมาย ✓ บนตัวโน้ต

. 4 3 4	. 3 2 3
---------	---------

ให้ตีเสียงนั้น 3 ครั้งแบบเร็วๆ โดยใช้มือ ขวา-ซ้าย-ขวา

3. สัญลักษณ์

- 3.1 เครื่องหมาย () หมายความว่าให้เล่นโน้ตในวงเล็บ 2 ครั้ง

- 3.2 เครื่องหมาย \frown \smile หมายความว่าบรรเลง

สลับกันโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่บรรเลงก่อนหรือกลุ่มนำ ได้แก่ ซอด้วง จะเข้ และกลุ่มที่บรรเลงหลังหรือกลุ่มตาม ได้แก่ ซออู้ และซิมเป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นนำ

1. ครูนำโน้ตเพลง "ลาวจ้อย" ตีบนกระดาน และตีซิมตามโน้ตเพลงให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นสนทนากับนักเรียนเรื่องโน้ตเพลงบนกระดาน

ขั้นสอน

2. ครูแจกแถบโน้ตให้นักเรียนคนละ 1 แถบ และให้นักเรียนสังเกตการบันทึกโน้ตในแถบนั้นๆ
3. ครูตีซิมตามโน้ตในแต่ละแถบให้นักเรียนฟังเพื่อสังเกตความสัมพันธ์ของวิธีการตีของครูและตัวโน้ตในแถบ
4. ครูให้นักเรียนรวมกลุ่มอภิปรายเพื่อร่วมกันวิเคราะห์หาข้อสรุป

ขั้นสรุป

- 5. ครูให้นักเรียนออกมาบรรยายความหมายของแถบโน้ตของตนเอง โดยครูเป็นผู้นำสรุปอีกครั้งเพื่อความถูกต้องชัดเจนยิ่งขึ้น
- 6. ครูให้นักเรียนฝึกบันทึกโน้ตลงในกระดาษบันทึกของตนเอง จากการตีพิมพ์ของครูที่ละห้องเพลงหรือประโยคสั้นๆ

สื่อการเรียนรู้การสอน

- 1. โน้ตเพลงลาวจ้อย

6	0	1	0	0	1	0	0	1	0	3	1	3	4	3	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6
•••••	•••••		4	3				•••••	3	4	3	•••••			•••••	3	4				4	3	3						
6	0	1	0	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	3	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6

			6	0	1	6					6	6						1	0	3	6	0	0	0	1		3	0	1	0	6	0	1	0	6
•••••	3	•••••	4	•••••	3	4	•••••	3	4	•••••	3	4	•••••	3	4	6	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6	0	1	0	6	
3	•••••	3								3	3	1	0	3	6	0	0	1	•••••						3	0	1	0	6	0	1	0	6		

- 2. แถบโน้ต 10 แถบ

A series of ten musical staves for the song 'Lao Jui'. Each staff contains handwritten notes and clefs. The notes are arranged in two columns of five staves each. The first staff in the left column starts with a treble clef and notes 3, 4, 6, 1. The first staff in the right column starts with a bass clef and notes •, 4, 3, 1. The subsequent staves continue with notes and clefs, including some with checkmarks or arrows indicating specific parts of the music.

3. กระจาดขันทีกไน้ตเพลง

การประเมินผล

1. สัน่กตจากการร่วมอภิปรายและความสนใจในการทำกิจกรรม
2. การขันทีกไน้ตลงในกระจาดขันทีก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนขิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6
 แผนที่ 3 หน่วยที่ 2 ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับขิมและการตีขิม
 เวลาเรียน 6 คาบ เรื่อง จังหวะ
 ความคิดรวบยอด

จังหวะ คือการจัดเรียงเสียงอย่างเป็นระเบียบ โดยมีความสั้น-ยาวที่แตกต่างกันไป
 สามารถให้ความรู้สึกในเรื่องของความช้า-เร็วและสื่อถึงอารมณ์ในบทเพลง ซึ่งบทเพลงที่จัดอยู่ใน
 จังหวะอัตรา 2 ชั้น จะเป็นเพลงที่มีความคงที่ของจังหวะมากที่สุด เหมาะสมสำหรับการใช้ฝึก
 บรรเลงดนตรีในขั้นพื้นฐาน

จุดประสงค์

1. นับจังหวะในแต่ละห้องเพลงได้
2. เล่นเครื่องประกอบจังหวะตามบทเพลงได้

เนื้อหา

1. จังหวะยี่น เป็นช่วงจังหวะของบทเพลงที่มีความคงที่ ใช้ควบคุมความเร็ว-ช้าของแต่ละบทเพลงเพื่อให้การบรรเลงเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยแบ่งเป็น 3 ประเภทได้แก่ จังหวะ 3 ชั้น (ช้า) 2ชั้น(ปานกลาง) และชั้นเดียว(เร็ว)
2. โน้ตแต่ละตัว มีค่าเท่ากับโน้ตตัวเขบ็ต 2 ชั้นในโน้ตสากล

♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩	♩
3	4	5	6	5	4	5	6	5	4	0	6	5	4	5	6

3. ถ้ามีจุดตามหลังโน้ตตัวใด โน้ตตัวนั้นจะมีเสียงยาวเท่ากับจำนวนของจุดในห้องนั้น

•	•	•	6	•	•	•	6	•	•	•	1	•	•	•	•
				•	•	•	4	3	2	•					

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูนำภาพเครื่องดนตรีต่างๆชนิด ตีบนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันจัดหมวดหมู่
2. ครูสนทนากับนักเรียนถึงหมวดหมู่เครื่องประกอบจังหวะ

ขั้นสอน

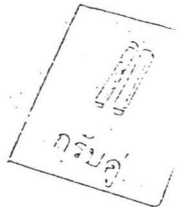
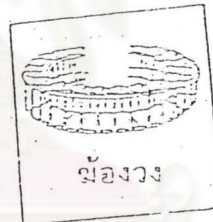
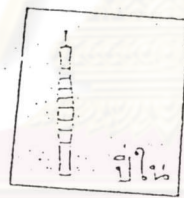
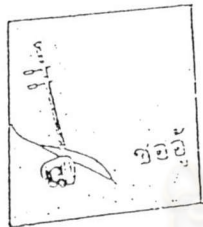
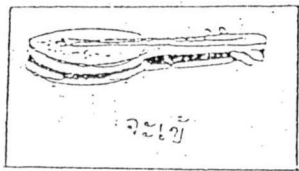
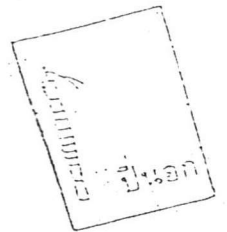
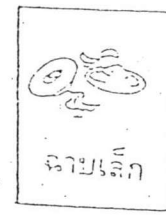
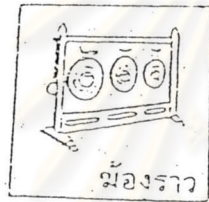
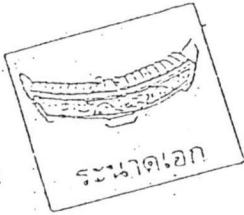
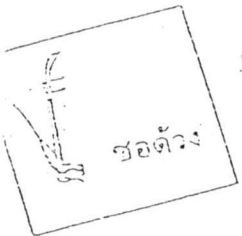
3. ครูให้นักเรียนฟังเทปเพลง 2 เพลงที่มีความแตกต่างด้านความเร็วของจังหวะอย่างเห็นได้ชัด แล้วซักถามถึงความแตกต่างของจังหวะในเพลงทั้ง 2 เพลงที่ได้ฟังไป
4. ครูเปิดเทปเพลงอีกครั้ง โดยเล่นเครื่องประกอบจังหวะตามบทเพลงและสนทนากับนักเรียนถึงจังหวะยืนของเพลง
5. ครูตีขิมโดยให้นักเรียนเคาะจังหวะตามจังหวะยืนของเพลง

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปถึงเรื่องจังหวะของเพลง
7. ครูตีขิมโดยให้นักเรียนเล่นเครื่องประกอบจังหวะตามบทเพลง

สื่อการเรียนการสอน

1. ภาพเครื่องดนตรีประเภทต่างๆ

2. เทปเพลงและเครื่องเล่นเทป
3. เครื่องประกอบจังหวะ
4. ขิม

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - การร่วมสนทนาและการทำกิจกรรม
 - ความตั้งใจในการฟังเพลง
2. การเคาะและเล่นเครื่องประกอบจังหวะตามบทเพลง

แผนการสอนхимตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 4 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติตีขิม

เวลาเรียน 6 คาบ เรื่อง การจัดวางขิม ทำนั้ง การจับไม้ และวิธีการตี

ความคิดรวบยอด

การบรรเลงขิมให้เกิดความไพเราะนั้น จำเป็นต้องเริ่มต้นจากการฝึกปฏิบัติขั้นพื้นฐาน อย่างถูกวิธี ตั้งแต่การจัดวางเครื่องดนตรี ทำนั้ง การจับไม้ขิม ตลอดจนวิธีการตีลงบนสาย จุดประสงค์

1. จัดวางขิมได้อย่างถูกต้อง
2. นั้งและจับไม้ขิมได้อย่างถูกวิธี
3. ตีขิมได้อย่างถูกวิธี

เนื้อหา

1. การจัดวางขิม ให้วางตัวขิมบนฝ่าขิม วางฝ่าคว่ำเพื่อความสวยงามและเป็นการรักษาฝ่าขิมเพื่อไม่ให้เกิดรอยขีดข่วน
2. ทำนั้ง ควรนั่งพับเพียบ หัวเข่าไม่เป็นกัน หลังตรง เก็บปลายเท้าและนั้งให้อยู่ กลางตัวขิม แขนช่วงไหล่ถึงข้อศอกแนบติดลำตัวส่วนช่วงข้อศอกถึงข้อมือควรขนาน กับหน้าขิม
3. การจับไม้ตีขิม ให้ใช้นิ้วชี้และนิ้วหัวแม่มือจับไม้ ขมิ้นขิมเบาๆ นิ้วที่เหลือ ประคองด้ามไม้ โคนไม้ขิมต้องอยู่ในอุ้งมือโดยไม่กำ ไม่เกร็งและไม่กด เพื่อให้ไม้ขิม กระดกได้
4. วิธีการตี ใช้ข้อมือในการบังคับไม้ขิมไม่ใช้ทั้งแขน โดยตีให้ห่างจากหย่องประมาณ 1 นิ้ว และปล่อยให้ไม้กระดกกลับคล้ายมีสปริง ไม่กดปลายไม้ทิ้งไว้ น้ำหนักที่ตีไม่ควรหนักหรือเบาจนเกินไปซึ่งจะทำให้เสียงขิมที่ออกมาไม่มีความชัดเจนและกังวาน

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูเปิดเทปเพลง"นางครวญ" ซึ่งอมตะนิยายเรื่อง"คู่กรรม" นำไปเป็นเพลงเอกในเรื่อง ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนากับนักเรียน

ขั้นสอน

2. ครูตีขิมเพลง"นางครวญ" ให้นักเรียนฟังอีกครั้ง โดยให้นักเรียนสังเกตท่าทางการนั่ง การจับไม้ การวางขิมและการตีอย่างถูกต้อง
3. ครูให้นักเรียนอภิปรายสิ่งที่สังเกตได้จากการตีของครู แล้วส่งตัวแทนนำเสนอหน้า

ชั้นเรียน

4. ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตั้งแต่การจัดวางขิม ทำนัง การจับไม้ การตี ที่ถูกต้อง โดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

5. ครูสุมนักเรียนให้ออกมาปฏิบัติท่าทางที่ถูกต้องหน้าชั้นเรียน และร่วมกันอภิปรายเพื่อสรุปและหาข้อแก้ไข
6. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. ขิม
2. เทปเพลงและเครื่องเล่นเทป

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - การตอบคำถามและการร่วมกิจกรรม
 - การรายงานหน้าชั้นเรียน
2. การปฏิบัติท่าทางการนั่ง การจัดวางขิม การจับไม้รวมถึงวิธีการตี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนขิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 5 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติขิม

เวลาเรียน 12 คาบ เรื่อง การตีไล่เสียง

ความคิดรวบยอด

การตีไล่เสียง เป็นการฝึกปฏิบัติเบื้องต้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ไม้ขิมตีลงบนสาย ด้วยท่าทางการนั่ง การจับไม้และวิธีการตีที่ถูกต้องวิธี เพื่อให้เสียงที่ออกมามีความชัดเจน โดยไม่ต้องคำนึงถึงทำนองเพลงในการตี

จุดประสงค์

1. ตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียงได้อย่างถูกต้องวิธี
2. ตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปดได้อย่างถูกต้องวิธี

เนื้อหา

1. การตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียง

เป็นการตีไล่ตัวโน้ตทุกตัวให้ครบทั้ง 3 ระดับเสียง รวม 21 เสียงเพื่อให้รู้จักความสัมพันธ์ระหว่างตัวโน้ตและตำแหน่งของตัวโน้ตนั้นบนหน้าขิม ด้วยการตีไล่ตั้งแต่เสียงที่สูงสุดไปจนถึงเสียงที่ต่ำสุด โดยใช้มือสลับกัน ซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา

2. การตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปด

เป็นการตีไล่เสียงตัวโน้ตเดียวกันของ 2 ระดับเสียง คือเสียงสูงและเสียงต่ำ โดยการใช้มือสลับซ้าย-ขวา-ซ้าย-ขวา ดังนี้

3	3	2	2	1	1	0	0
3	3	2	2	1	1	0	0

6	6	5	5				
6	6	5	5	4	4	4	-

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

ขั้นนำ

1. ครูตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียงจากโน้ตเสียงสูงไปยังโน้ตเสียงต่ำให้นักเรียนฟัง

1 รอบ

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียงโดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคล
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียงโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียงหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาคำอธิบายและข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงแก้ไข
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ชิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องและชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีชิมทบทวนการตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตแต่ละเสียง
2. ครูตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปดจากโน้ตเสียงสูงไปยังโน้ตเสียงต่ำให้นักเรียนฟัง 1 รอบ

ขั้นสอน

3. ครูให้นักเรียนตีไล่เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปดโดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคล

4. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติดีได้เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปด โดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

5. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาดีได้เสียงโดยใช้โน้ตคู่แปดหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาหาข้อสรุปและข้อบกพร่องเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

6. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม
สื่อการเรียนการสอน

1. ชิม
2. แถบโน้ต

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องและชัดเจนของเสียงในการดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการสอนขิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 6 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติขิม

เวลาเรียน 30 คาบ เรื่อง การฝึกตีขิมเพลง"จะเข้หางยาว"

ความคิดรวบยอด

เพลง"จะเข้หางยาว" จัดเป็นแม่บทของเพลงไทย ทำนองเพลงมีลักษณะเป็นการตีโน้ตทางเก็บและมีจังหวะการตีที่คงที่ตลอดทั้งเพลง เหมาะสำหรับการฝึกตีขิมในระยะเริ่มต้น

- จุดประสงค์
1. บอกที่มาของเพลง"จะเข้หางยาว"ได้อย่างถูกต้อง
 2. ตีขิมเพลง"จะเข้หางยาว"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะของเพลง
 3. ตีขิมหมู่เพลง"จะเข้หางยาว"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะของเพลง

เนื้อหา

1. ที่มาของเพลง

เพลง"จะเข้หางยาว" จัดเป็นแม่บทของเพลงไทย อัตราจังหวะ 2 ชั้น เดิมคือเพลง "สามเล่า" เมื่อแต่งขึ้นใหม่เป็นอัตราจังหวะ 3 ชั้น จึงเปลี่ยนชื่อเป็น"จะเข้หางยาว"

2. โน้ตเพลงจะเข้หางยาว

ครั้งที่ 1

3 4 5 6	5 4 5 6	5 4 0 6	5 4 5 6	6	5 0	1 0 6	6 1 0 6
				3 4	3 4	4	
				1			

ครั้งที่ 2

3 4 3 1	4 3 1 0	3 1 0 6	1 0 6	6	6	0 6 6	1 0 0
			4	3 3	4 4		
				3	4	6	0

ครั้งที่ 3

	2 3	2 4 3 2	3 2	3			
6 0 1	0 1		1 0	0 1 2	3 2 1 0	3 1 0 6	1 0 6 4

ครั้งที่ 4

3 4 3	5	6 1 0	6	3 4	6	3 4 3	5
1	1 0 6	6	4 5	1 0 1	4 3	1	1 0 6

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

ขั้นนำ

1. ครูตีซิมเพลง"จระเข้หางยาว"(ท่อน1)ให้นักเรียนฟัง แล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับที่มาของเพลง

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงจระเข้หางยาว(บรรทัดที่ 1)โดยครูเป็นผู้ลาคีตาให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีซิมเพลงจระเข้หางยาวโดยครูเป็นผู้ลึงเกิดและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนลงตัวแทนออกมาตีซิมเพลงจระเข้หางยาวหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีพิมพ์ทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีพิมพ์เพลงจะเข้หางยาว(บรรทัดที่ 2) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีพิมพ์เพลงจะเข้หางยาวโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีพิมพ์เพลงจะเข้หางยาวหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แอปโน้ต
2. พิมพ์

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 3)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีพิมพ์ทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีพิมพ์เพลงจะเข้หางยาว(บรรทัดที่ 3) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีพิมพ์เพลงจะเข้หางยาวโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีซิมเพลงจะเข้หางยาวหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 4)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีซิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงจะเข้หางยาว(บรรทัดที่ 4) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง จนจบเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีซิมเพลงจะเข้หางยาวโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีซิมเพลงจะเข้หางยาวหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน

- การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม

2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 5)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีซิมทบทวนเพลงจะเข้หางยาวที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงจะเข้หางยาวร่วมกันเป็นหมู่ โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ การบรรเลงและสังเกตข้อบกพร่องในการตีเป็นรายบุคคล
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงข้อบกพร่องที่พบ พร้อมแนะแนวทางแก้ไข

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนตีซิมหมู่เพลงจะเข้หางยาว (หลายๆเที่ยว) โดยให้ผลัดเปลี่ยนกันตีเครื่องประกอบจังหวะ
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี
3. การตีร่วมกันเป็นหมู่
4. การตีเครื่องประกอบจังหวะ

แผนการสอนขิมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 7 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติตีขิม

เวลาเรียน 30 คาบ เรื่อง การฝึกตีขิมเพลง"ลาวจ้อย"

ความคิดรวบยอด

เพลง"ลาวจ้อย" เป็นเพลงไทย อัตราจังหวะ 2 ชั้น ที่มีความลื่น ง่าย และมีทำนอง ที่คุ้นหู จึงเหมาะกับการใช้ฝึกตีขิมในระยะเริ่มต้น

จุดประสงค์

1. บอกที่มาของเพลง"ลาวจ้อย"ได้อย่างถูกต้อง
2. ตีขิมเพลง"ลาวจ้อย"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะของเพลง
3. ตีขิมหมู่เพลง"ลาวจ้อย"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะของเพลง

เนื้อหา

1. ที่มาของเพลง

เป็นเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบวรรณคดีเรื่อง "ลิลิตพระลอ" ในตอนที่บรรยายถึงความงามของไก่แก้ว ที่ปู่เจ้าสมิงพรายส่งมาล่อพระลอให้เสด็จสู่เมืองสรอง โดยมีเนื้อความดังนี้

สร้อยแสงแดง พระพายขนเฝียวลายระยับ

ปีกสลบเบญจรงค์ เลื่อมลายลงหงส์บาท

2. โน้ตเพลง"ลาวจ้อย"

ครั้งที่ 1

6	0 1 ๐ 0	๐ ๑ ๐ 0	๐ 1 ๐ 0			1 0 6 0	๐ 1 ๐ 3
๐ ๐ ๐		๐ ๐ ๐ ๐		4 3			
6	0 1 ๐ 0		1 0	1 0 6	0 1 ๐ 0	1 0 6 0	1 3

ครั้งที่ 2

1	3 4 ๐ 3	1	0 6 0 1	๐ 6 ๐ 0	1 0 6	
๐ ๐ ๐	3 4 ๐ 3	๐ ๐ ๐		๐ ๐ 3 4		4 3 3
1		1	0 6 0 1			1 ๐

ครั้งที่ 3

• • • 3	3	• 3 • 4	6 0 1 6		6 6		6 0 6 6
3	• 3 3		4	• • • •	• 3 • 4	• • 3 4	3

ครั้งที่ 4

• • • 4	3 3	1 0 3 6	• 0 • 1		• 3 • 0	1 0 6 0	• 1 • 6
	3 3	1 0 3 6	0 1	• • • •	3 0	1 0 6 0	1 6

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

ขั้นนำ

1. ครูคิดแผนเนื้อร้องเพลงลาวจ้อยบนกระดาน แล้วร้องให้นักเรียนฟัง
2. ครูให้นักเรียนร้องเพลงลาวจ้อยพร้อมกัน แล้วร่วมสนทนาถึงที่มาของเพลง

ขั้นสอน

3. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวจ้อย(บรรทัดที่ 1)โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
4. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวจ้อยโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

5. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวจ้อยหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีขิมของนักเรียน
6. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม

2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีขิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวจ้อย(บรรทัดที่ 2) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวจ้อยโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวจ้อยหน้าชั้นเรียนและร่วมกับสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีขิมของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 3)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีขิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวจ้อย (บรรทัดที่ 3) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวจ้อยโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่อง

เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวจ้อยหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 4)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีขิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวจ้อย (บรรทัดที่ 4) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง จนจบเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวจ้อยโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวจ้อยหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้

- ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
 3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 5)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีซิมทบทวนเพลงลาวจ้อยที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงลาวจ้อยร่วมกันเป็นหมู่ โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะและสังเกตข้อบกพร่องในการตีเป็นรายบุคคล
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงข้อบกพร่องที่พบ พร้อมแนะแนวทางแก้ไข

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนตีซิมหมู่เพลงลาวจ้อย (หลายๆเที่ยว) โดยให้ผัดเปลี่ยนกันตีเครื่องประกอบจังหวะ
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี
3. การตีร่วมกันเป็นหมู่
4. การเล่นเครื่องประกอบจังหวะ

แผนการสอนวิชิตตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ขิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 8 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติขิม

เวลาเรียน 42 คาบ เรื่อง การฝึกตีขิมเพลง"ลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ"

ความคิดรวบยอด

เพลง"ลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ" เป็นเพลงไทยที่มีทำนองของเก่า เดิมชื่อเพลงลาวเด็กตัดสร้อย แล้วนำมาใส่เนื้อร้องเพื่อชมความงดงามของพระเพื่อนพระแพง ในวรรณคดีเรื่องลิลิตพระลอ มีอัตราจังหวะ 2 ชั้น ในการบรรเลงนิยมนำเพลง 2 เพลงนี้มาบรรเลงต่อกันเพื่อความต่อเนื่องและไพเราะของบทเพลง

จุดประสงค์

1. บอกที่มาของเพลง" ลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ"ได้อย่างถูกต้อง
2. ตีขิมเพลง" ลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะ
3. ตีขิมหมู่เพลง" ลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ"ได้อย่างถูกต้องตามทำนองและจังหวะ

เนื้อหา

1. ที่มาของเพลง

เป็นบทเพลงที่ใช้บรรเลงประกอบวรรณคดีเรื่อง "ลิลิตพระลอ" ในบทบรรยายความงามของ"พระเพื่อนพระแพง" ซึ่งเจ้าหญิงทั้ง 2 เป็นพระธิดาแห่งเจ้าเมืองสรอง มีเนื้อความดังนี้

อายุเยาวเรศรุ่นเจริญศรี

พระเพื่อนพี่แพงน้องสองสมร

งามทรงงามองค์อรชร

ดังอัศรหยาดฟ้าลงมาเอย

2. เนื้อเพลงลาวเจริญศรี

ครั้งที่ 1

6	6	๑ 130	10 6 6			๑ 130	10 6 6	๑ ๑ 6		๑ 6 ๐	๑ 1 3
๐ ๐ ๐			4	๐ ๐ ๐ 4	4		4	4	3 5 4		
6	๐ 6 6			4	๐ 4 4				1	6 0	1 3

3	3	1 0 1 3	...	6	...	6	1 0 0 6	1 0 6 6	6	1 0 6
...	...	3 4 3				4	3 0		4 3 4	3 4 3
3	3 3	1 0 1 3					1 0 6			1 0 6

6	6	1 3 0 1 0 6 6				1 0 1 3		...	6	...	0 6
...			4	...	4	4	3 4 3		0 6
6	6 6			4	4	4	1 0 1 3				4 3 6

6	6	1 1	3 4 3	1	0 1 3	3	3	1 0 6 6	6 1	3 0 1 0 6 6
...			3 4 3			...		4 1 0		4
6	6 6	1 1		1	0 1 3	3 3 3				

...	3 4	6 0 6 3	4 3 3	4 6
			1	

3. โน้ตเพลงลาวเล่นน้ำ

6	6	1			6 0 1 3 0 1 0 6				1 1	0 1 3		6	0 6	1
...		3	4 6	...	4 3 3	...	3	...	3			...	4	4 3 1
6	6 6	1			1		3 3 3	1		0 1 3		...	4	4 3 1

0	0	1 3 6 0 1 0 6 6	...	0 6	6 0 6 1 0 0	0	0	1 1 0	1	1 0 1 6 0 0	1 0 6
...			4	4 3 3 4			...		3	...	3 4 3
0	0 0			1	6 0 6 1 0 0	0 0 0	1 0	1 1	1 0	6 0	1 0 6

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 1)

ขั้นนำ

1. ครุฑนำภาพ"พระเพื่อนพระแพง"ติดบนกระดาน แล้วสนทนากับนักเรียนถึงที่มาของเพลง

ชั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวเจริญศรี(บรรทัดที่ 1)โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวเจริญศรีโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ชั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวเจริญศรีหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีขิมของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 2)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีขิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ชั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวเจริญศรี (บรรทัดที่ 2) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีขิมเพลงลาวเจริญศรีโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ชั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีขิมเพลงลาวเจริญศรีหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีขิมของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แดบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 3)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีซิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงลาวเจริญศรี (บรรทัดที่ 3) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีซิมเพลงลาวเจริญศรีโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีซิมเพลงลาวเจริญศรีหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีซิมของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แดบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 4)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีพิมพ์ทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีพิมพ์เพลงลาวเจริญศรี (บรรทัดที่ 4) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง จนจบเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีพิมพ์เพลงลาวเจริญศรีโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีพิมพ์เพลงลาวเจริญศรีหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีพิมพ์ของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. พิมพ์

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 5)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีพิมพ์ทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีพิมพ์เพลงลาวเล่นน้ำ(บรรทัดที่ 1) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลทีละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีพิมพ์เพลงลาวเล่นน้ำโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีซิมเพลงลาวเล่นน้ำหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

3. แถบโน้ต
4. ซิม

การวัดและการประเมินผล

4. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
5. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
6. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 6)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีซิมทบทวนเพลงที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีซิมเพลงลาวเล่นน้ำ (บรรทัดที่ 2) โดยครูเป็นผู้สาธิตให้นักเรียนปฏิบัติตามเป็นรายบุคคลละ 1 ห้องเพลง
3. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีซิมเพลงลาวเล่นน้ำโดยครูเป็นผู้สังเกตและแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนส่งตัวแทนออกมาตีซิมเพลงลาวเล่นน้ำหน้าชั้นเรียนและร่วมกันสนทนาสรุปเกี่ยวกับการตีของนักเรียน
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ซิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน

- การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
- 2. การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
- 3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี

กิจกรรมการเรียนรู้ (ครั้งที่ 7)

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนตีขิมทบทวนเพลงลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำที่ได้เรียนไปแล้ว

ขั้นสอน

2. ครูให้นักเรียนฝึกตีขิมเพลงลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำร่วมกันเป็นหมู่ โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะและสังเกตข้อบกพร่องในการตีเป็นรายบุคคล
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงข้อบกพร่องที่พบ พร้อมแนะแนวทางแก้ไข

ขั้นสรุป

4. ครูให้นักเรียนตีขิมหมู่เพลงลาวเจริญศรี-ลาวเล่นน้ำ (หลายๆเที่ยว) โดยให้ผลัดเปลี่ยนกันเล่นเครื่องประกอบจังหวะ
5. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. แถบโน้ต
2. ขิม

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและการปฏิบัติกิจกรรม
3. ความถูกต้องของทำนองเพลง จังหวะและความชัดเจนของเสียงในการตี
4. การตีร่วมกันเป็นวง
5. การเล่นเครื่องประกอบจังหวะ

แผนการสอนชมตามแนวหลักสูตรงานอาชีพ

แผนการสอนดนตรีไทย เครื่องดนตรี"ซิม" ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

แผนที่ 9 หน่วยที่ 2 การฝึกปฏิบัติตีซิม

เวลาเรียน 6 คาบ เรื่อง รักซิมดนตรีไทย

ความคิดรวบยอด

"ดนตรีไทย"เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติซึ่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ความเป็นชาติไทย ดังนั้นคนไทยทุกคนต้องร่วมมือกันอนุรักษ์ดนตรีไทยให้ดำรงสืบไปยังอนุชนรุ่นหลังด้วยความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย

จุดประสงค์

1. บอกวิธีการนำสิ่งที่ได้เรียน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
2. ตีซิมเพลง"รักซิมดนตรีไทย"ได้อย่างถูกต้อง
3. ร้องเพลง"รักซิมดนตรีไทย"ได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เพลง"รักซิมดนตรีไทย"

ทำนอง เพลงนกเอี้ยงโครง

เนื้อร้อง ศิลปิน ศรีวาไมท์

มาพวกเรา มาร่วมกัน รื่นเริงสำราญ

สืบสานกิจการดนตรีไทย

วัฒนธรรมประจำชาติเป็นเอกราชต้องผดุงไว้

ให้กระเดื่องเสียงลือไกลนำศิลปะไทยคู่โลกา

ดนตรีไทยพัฒนาคู่พาราณารไกลบากบั้นมันคงไว้

มาร่วมใจเล่นดนตรี รักชาติรักดนตรีเพราะต่างมีชาติเชื้อไทย

กอบกิจเป็นนิจกรรมธำรงไว้ ร่วมสร้างดนตรีไทยเฟิดพิไลวัฒนา

รักษาความเป็นไทยสมที่ได้กำเนิดมา

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

1. ครูเปิดเทปเพลง"รักซิมดนตรีไทย"ให้นักเรียนฟังแล้วสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากเนื้อร้องของเพลง

ขั้นสอน

2. ครูนำเนื้อร้องและโน้ตเพลง"รักซิมดนตรีไทย"ขึ้นติดบนกระดานดำแล้วให้นักเรียนร้องพร้อมๆกัน

3. ครูซักถามนักเรียนถึงการนำสิ่งที่ได้เรียน ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
4. ครูให้นักเรียนฝึกปฏิบัติตีพิมพ์เพลง"รักษาดนตรีไทย"

ขั้นสรุป

5. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ให้ตีพิมพ์และร้องเพลงสลับกัน โดยครูเป็นผู้ควบคุมจังหวะ
6. ครูมอบหมายให้นักเรียนหาเวลาว่างในการฝึกซ้อม

สื่อการเรียนการสอน

1. เทปเพลงและเครื่องเล่นเทป
2. แผนภูมิเนื้อร้องและโน้ตเพลง"รักษาดนตรีไทย"
3. พิมพ์

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมต่อไปนี้
 - ความสนใจและตั้งใจเรียน
 - การร่วมสนทนาและตอบข้อคำถาม
2. การร้องเพลงและตีพิมพ์ร่วมกันเป็นหมู่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจิรพรรณ จันผกา เกิดวันที่ 4 ตุลาคม 2515 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต กลุ่มวิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2543

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย